

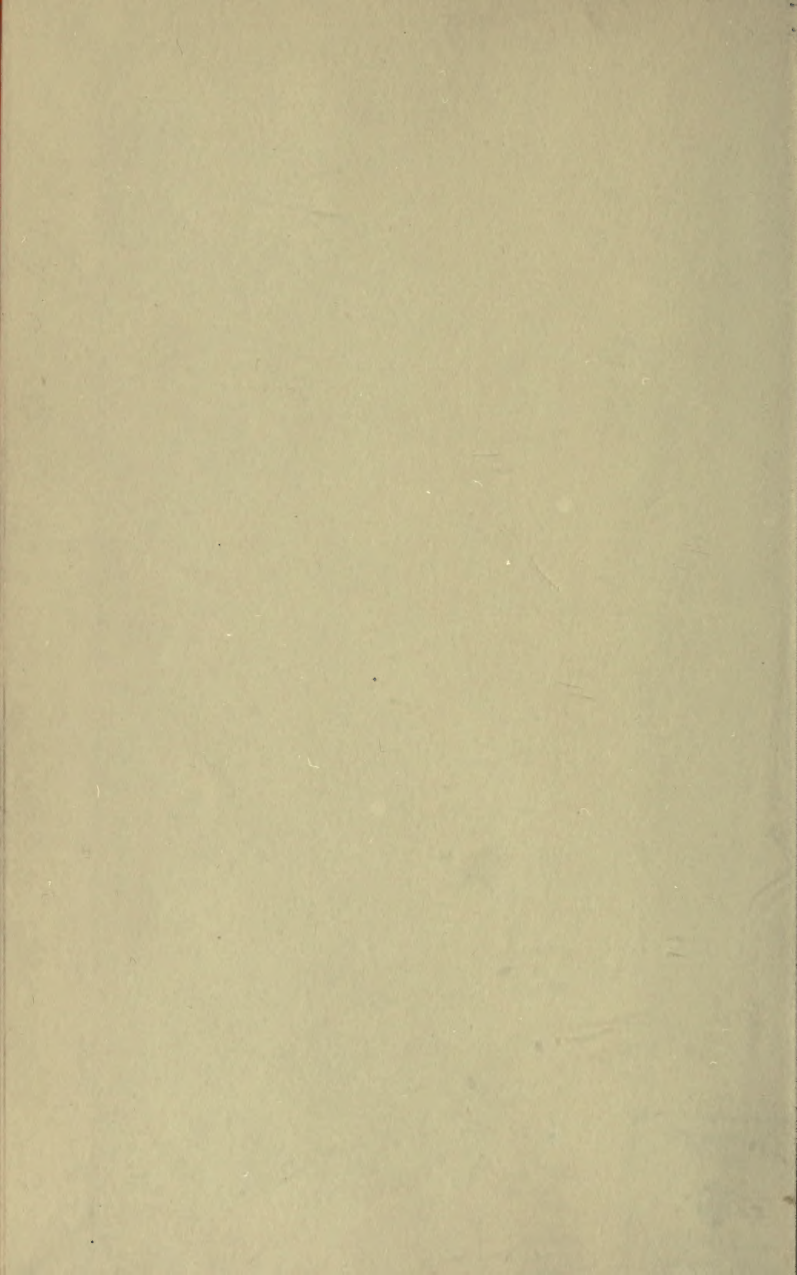
HANDBOUND
AT THE

UNIVERSITY OF
TORONTO PRESS

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

Gr. Gr
94a

8899

DEPARTMENTAL
LIBRARY

ANALECTA GRAECA

PASSAGES FOR TRANSLATION

SELECTED BY

JOHN STRACHAN, M.A.,

FELLOW OF PEMBROKE COLLEGE, CAMBRIDGE;

AND

Augustus Samuel
A. S. WILKINS, LITT.D., LL.D.,

ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE;

PROFESSORS IN THE OWENS COLLEGE, MANCHESTER.

134944
26110114

London

MACMILLAN AND CO.

AND NEW YORK

1888

THE PATENT

OFFICE

OF THE

UNITED STATES

OF PATENTS

AND TRADE MARKS

WASHINGTON

1877

NO. 1

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

1877

NOTICE.

THIS selection has been prepared for the use of classes in the Owens College; and is published in the hope that it may be more generally useful. It has been found by experience that Dr. Reid's excellent selections do not furnish material for more than about one session's work, and that some other book is needed to supplement them; while all the available text-books seem open to objection from various reasons. Passages printed already by Dr. Reid have been, as a rule, avoided. An index of references has been printed, which persons engaged in tuition may procure by sending six stamps to the publishers.

J. S.

A. S. W.

Manchester, September 1888.

PART I.—GREEK.

EPIC POETRY.

HOMER.

I.

THE OATH OF ACHILLES.

„Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ, τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
ἦ πολὺν λωΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο,
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθελήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν
φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἷτε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
σύμπαντας· τότε δ' οὔτι δυνήσεται ἀχινύμενός περ
χραισμεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός.

II.

HECTOR AND ASTYANAX.

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 αἶψ' δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθείς,
 ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νέοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἑκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανώσαν·
 αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλε τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίι τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρῳέσσιν,
 ὦδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἱφὶ ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἴπησι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτεῖνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.“

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

III.

COMBAT BETWEEN AJAX AND HECTOR.

Ἡ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπαβόειον
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,

καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.

IV.

RETREAT OF AJAX.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
 στῇ δὲ ταφών, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβόειον,
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς·
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται,
 οἳ τε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἵσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·

σπονδῇ δ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπικούροι
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.

V.

SCENE ON THE SHIELD OF ACHILLES.

Ἐν δὲ δῦω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαῖδων ὑπο λαμπομενάων
ἡγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κούροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύρουσιν ἐκάσθη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δῦο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὁ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δῆμῳ πιφαύσκων ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι·
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνουν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτουν· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
σκήπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἡῖσσον, ἀμοιβηδὺς δὲ δικάζον.
κέιτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.

VI.

A BOXING-MATCH.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαι ἀνακτος,
ὃς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδονπότος Οἰδιπόδαι

ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοδὸς ἀγραύλοιο.
 τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἅμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρὼς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἐπείος,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκίοντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὥρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

VII.

ODYSSEUS AND NAUSICAA.

Ἄντ' αὖρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλθεν
 ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμὴν λούσασθαι ἀνώγει
 ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἶδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠῦκόμοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομίδη γε θεῶ ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἥδ' ἐχιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἶνοποτῆρας

ἦϊε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

„Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 οὕτω νῦν Ζεὺς θειή, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῷ ὥς εὐχετοφύμνη
 αἰεὶ ἡμάτα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιόωσας, κούρη.“

VIII.

POLYPHEMUS ADDRESSES HIS RAM.

„Κριεῖ πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳν,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθρα ποίης
 μακρὰ βιβιάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ συγ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴῳ,
 Οὔτις, ὃν οὐπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπεῖν ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ραίοιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς ὄρεν Οὔτις.“

IX.

DEATH OF AGAMEMNON.

“Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὐτ' ἔμεγ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἁλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βουὴν ἐπὶ φάτιν.
 ὥς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σῦες ὥς ἀργιόδοντες,
 οἷ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
 ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μοννὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρός,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἵρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 νοσφίσας· οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀἴδαο
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.

X.

ODYSSEUS AND ATHENE.

“Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπὶ κλοπῆς ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
 οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
 μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύγ' ἔγνωσ
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τε τοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφίηνω
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
 ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
 εἶπω θ' ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν
 κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ тетλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μηδὲ τῷ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
 πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
 πᾶσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“

XI.

ARGOS RECOGNISES HIS MASTER.

“Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,
 Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
 ᾗχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 αἰγας ἐπ' ἀγροτέρας ἡδὲ πρόκας ἡδὲ λαγούς·
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποικοιμένοιο ἄνακτος,
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε αἶλις κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
 δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἑόντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἶο ἄνακτος
 ἐλθόμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,

ρεῖα λαθὼν Εὐμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ.

„Εὐμαί, ἣ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κείτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἰδεῖ τῷδε,
ἣ αὖτως οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συνβῶτα.
„καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεὺς,
αἰψά κε θήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἄλκην.
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἀνάξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ᾤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
ἡμῖν γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυνται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσιν.“
Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάρωντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς.
Ἄργον δ' αἶ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἔεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

XII.

IRUS PROVOKES ODYSSEUS.

„Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη,
οὐκ αἶτις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπη.
ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„δαιμόνι, οὔτε τί σε ρέξω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.

οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἄλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὥσπερ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
 χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίσσο, μή με χολώσης,
 μή σε γέρων περ ἐὼν στήθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τι σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω
 δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
 „ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρηῖτ' καμινοὶ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
 κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι σὺς ὥς ληϊβοτείρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο.“

HOMERIC HYMNS.

XIII.

FESTIVAL OF APOLLO IN DELOS.

Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσας παιπαλόεντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ νηούς τε καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες.
 πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
 πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες·
 ἀλλὰ σὺν Δῇλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεται ἦτορ,
 ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγέρεθονται
 αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ
 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
 φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ,

ὅς τότ' ἐπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
 πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμον
 ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
 νῆάς τ' ὠκείας ἥδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
 πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὐπὸτ' ὀλεῖται,
 κοῦραι Δηλιάδες. Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
 αἱ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
 αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
 μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν
 ὕμνον αἰέδουσιν, θέλγουσι δὲ φύλ' ἀνθρώπων.
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὴν
 μιμῆσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.

XIV.

HERMES SEEKS TO DECEIVE APOLLO.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
 Λητοῖδῃ, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας,
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλον μῦθον ἄκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
 οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτί, ἔοικα.
 οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
 σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λόετρα.
 μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 χθὲς γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθόν.
 εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,

αἴτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρίσσω
ὀφρῶς ριπτάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυνρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων.

HESIOD.

XV.

PROMETHEUS OUTWITS ZEUS.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
Μηκώνη, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προῦθῃκε Διὸς νόον ἔξαπαφίσκων.

τῇ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.

δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
„Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδεΐκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.“

ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·

„Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ' ἔλευ, ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.“
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ' οὐδ' ἡγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.

χερσὶ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἔκετο θυμόν.
ὥς ἶδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὀστέα λευκὰ θνηέντων ἐπὶ βωμῶν.

XVI.

THE GOLDEN AGE.

Χρύσειον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν,
 ὥς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
 θνήσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελημοὶ
 ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
 ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 ἥερα ἐσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 πλουτοδότηι· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔσχον.

XVII.

WINTER.

Μῆνα δὲ Ληλαιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
 τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, αἳ τ' ἐπὶ γαίαν
 πνεύσαντος Βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν,
 ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
 ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 οὐρεος ἐν βήσσης πιλνῇ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοῶ τότε νήριτος ὕλη·
 θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·

καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὐ τι,
οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἴς ἀνέμον Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἣ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μέμνει
οὐ πῶ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὔτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λιπ' ἐλαίῳ
χρυσωμένη μυχίῃ καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει
ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἦθεσι λευγαλέοισιν.

XVIII.

ADVICE TO SAILORS.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἔμερος αἰρεῖ,
εἴτ' ἂν Πληιάδες σθένης ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι
πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὄπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ' ἐγκάτθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
αὐτὸς δ' ὠραῖον μέμνειν πλόον, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ.

καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε χόρτον
ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωΐζεσκ' ἐν νηυσὶ βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνίσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,

οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
 ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι·
 νάσσατο δ' ἄγχι 'Ελικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἄσκρι, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

XIX.

WISE SAWS.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἀνιπτος,
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

Μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
 αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
 πινόντων· ὁλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνῃ.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔπι ποιινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον.
 μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
 ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας
 μωμεῖν αἰδηλα· θεός τοι καὶ τὰ νεμεσῶ.

LYRIC POETRY.

ARCHILOCHUS

(670 B.C.)

XX.

LAMENT OVER HIS SISTER'S HUSBAND PERICLES.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περικλέες, οὐδέ τις ἀστῶν
 μεμφόμενος θαλίης τέρψεται οὐδὲ πόλις·
 τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνησ' ἔχομεν
 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
 φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 ἐξαὐτίς δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
 τλῆτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

XXI.

A STEADFAST MIND.

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
 ἀνὰ δ' ἔχεο μένων δ' ἀλέξεο προσβαλὼν ἐναντίον
 στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

XXII.

NOTHING IS ANY LONGER STRANGE.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα καπῖελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἡχέηντα κύματα
φίλτερ' ὑπείρου γένηται, τοῖσι δ' ὑλέην ὄρος.

SEMONIDES OF AMORGUS.

(About 660 B.C.)

XXIII.

THE WOMAN FORMED AFTER THE NATURE OF THE HORSE.

Τὴν δ' ἵππος ἀβρὴ χαιτέησσ' ἐγείνατο,
ἥ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει·
κοῦτ' ἂν μύλης ψάψειεν, οὔτε κόσκινον
ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἵπνόν, ἀσβόλην ἀλεομένη,
ἴζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ῥύπον
δῖς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,
ἦν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἢ,
ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

TYRTAEUS.

(675 B.C.)

XXIV.

THE CONSTITUTION OF SPARTA HAS BEEN GIVEN BY APOLLO.

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
 μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέηντ' ἔπεα·
 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
 οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
 πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
 εὐθείαις ῥήτρῃσ' ἀνταπαμειβομένους
 μυθεῖσθαι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
 μῆδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλιι τι κακόν,
 δήμου δὲ πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
 Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ᾧδ' ἀνέφηνε πόλιι.

XXV

EXHORTATION TO BRAVERY.

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἔστέ,
 θαρσεῖτ', οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
 μῆδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μῆδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπὶδ' ἀνὴρ ἔχέτω,
 ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας ὁμῶς ἀγγῆσ' ἡελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' αἰδῆλα·
 εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ θαμὰ φευγόντων τε διωκόντων τε γέγενυσθε,
 ᾧ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἡλάσατε.
 οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ ληὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσος, ἦν αἰσχροῦ πάθη, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
 ῥιγαλέον γὰρ ὅπισθε μετὰφρενον ἔστι δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
 αἰσχροὺς δ' ἔστι νέκυσ κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
 νῶτον ὅπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

XXVI.

MARCHING SONG.

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
 κοῦροι πατέρων πολιατᾶν,
 λαίῃ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
 δόρυ δεξιτέρα δ' εὐτόλμως
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτα.

A L C M A N .

(660 B.C.)

XXVII.

PRAISES OF AGIDO AND AGESICHOBA.

ἔστι τις θιῶν τίσις.
 ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων
 ἀμέραν διαπλέκει,
 ἄκλανστος. ἐγὼν δ' αἶδω
 Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὀρώ-
 ρ' ὅτ' ἄλιος, ὄνπερ ἄμιν
 Ἀγιδῶ μαρτύρεται
 φαίνεν· ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινέν
 οὔτε μωμῆσθαι νιν ἅ κλενὰ χοραγὸς
 οὐδὲ λῶσ' ἐγὼ· δοκεῖ γὰρ ἤμεν αὐτα

ἐμπρεπῆς τῷς, ὥπερ αἴ τις
 ἐν βότοις στάσειεν ἵππον
 παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα,
 τῶν ὑποπετριδίων ὀνείρων.
 ἦ οὐχ ὀρῆς; ὁ μὲν κέλης
 Ἐνετικός, ἃ δὲ χαίτα
 τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιάς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσὸς ὥς ἀκήρατος,
 τὸ τ' ἀργύριον πρόσωπον
 διαφάδαν — τί τοι λέγω; —
 Ἀγησιχόρα, μὲν' αὐτά. —
 ἃ δὲ δευτέρα πεδ' Ἀγιδῶν τὸ εἶδος
 ἵππος εἰβήνῃ Κολαξαίῳ δραμεῖται.
 ταὶ πελειάδες γὰρ ἀμίν
 Ὀρθία φάρος φερώσαις
 νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
 ἄστρον αὖειρομένοι μάχονται.

XXVIII.

OLD AGE.

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρνες ἡμερόφωνοι,
 γυνῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
 ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτῆται
 νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

MIMNERMUS.

(620 B.C.)

XXIX.

LABOURS OF HELIOS.

Ἡέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡματα πάντα,
 οὐδέ ποτ' ἄμπανσις γίνεται οὐδεμία

ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ὤκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆ·
 τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ
 κοῖλῃ, Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη
 χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐπ' ὕδωρ
 εὐδοντ' ἀρπαλέως χώρου ἅπ' Ἑσπερίδων
 γαίαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἥως ἡριγένεια μόλῃ·
 ἔνθ' ἐπέβη ἐτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

SOLON.

(About 639—559 B.C.)

XXX.

THE ATHENIANS SUFFER THROUGH THEIR OWN FOLLY.

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρεην κακότητα,
 μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠϋξήσατε ῥύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
 ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἵχνεσι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
 εἷς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾷτε καὶ εἷς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
 εἷς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

XXXI.

SOLON DESCRIBES HIS REFORMS.

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 ἄριστα Γῇ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
 ὄρους ἀνείλον πολλαχῇ πεπηγότας·
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον

ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
 χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίας ἀεικέα
 ἔχοντας ἦθη, δεσποτῶν τρομουμένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
 ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 ἔρεξα καὶ διήνυσ' ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κάγαθῷ
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβὼν
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνὴρ
 οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον, οὔτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταραξας πῖαρ ἐξέλη γάλα.

ALCAEUS.

(610 B.C.)

XXXII.

A WARRIOR'S HALL.

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· πᾶσα δ' Ἄρη κεκόσμηται
 στέγα
 λάμπραισιν κυνίσιοι, καττᾶν λεῦκοι κατύπερθεν ἵππιοι λόφοι
 νεύουσιν, κεφάλαισιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκiai δὲ
 πασσάλους
 κρύπτουσιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρῳ
 βέλους,
 θώρακές τε νέοι λίνω κοῖϊλαί τε κατ' ἄσπιδες βεβλήμεναι·
 παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
 κυπάττιδες·
 τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν
 τόδε.

XXXIII.

THE STORM-TOSSED STATE.

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμον στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
 νῆϊ φορήμεθα σὺν μελαίνα,
 χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἱστοπέδα ἔχει,
 λαῖφος δὲ πὰν ξάδηλον ἦδη
 καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὐτο·
 χόλαισι δ' ἄγκοιναι.

SAPPHO:

(610 B.C.)

XXXIV.

THE PRESENCE OF THE LOVED ONE.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θείοισιν
 ἔμμεν ὦνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει, καὶ πλασίον ἄδν φωνεύ-
 σας ὑπακούει
 καὶ γελαίσας ἱμερόεν, τό μοι μάν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτοάσεν·
 ὥς γὰρ εὐίδον βροχέως σε, φώνας
 οὐδὲν ἔτ' εἵκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ'
 αὐτिका χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν·
 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἄκουαι.
 ἃ δὲ ἰδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω ἔπιδεύης
 φαίνομαι ἄλλα.

XXXV.

UNPLUCKED FRUIT.

Οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρέυθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕσδῳ
 ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπῃες,
 οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεισθαι.
 Οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὖρεσι ποίμενες ἄνδρες
 πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος.

THEOGNIS.

(540 B.C.)

XXXVI.

TIMES ARE CHANGED.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
 ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
 καὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαῖδῃ· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοί
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνῶμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

XENOPHANES.

(510 B.C.)

XXXVII.

A PLEASANT FEAST.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ πορσύνει·
 κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·

ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμός, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 μέλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀζόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὁδὸν λιβανωτὸς ἴησιν,
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πᾶρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονας ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπῇ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμεναι μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον,
 οὐχ ὕβρις, — πίνειν ὅπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἔσθλα πίων ἀναφαίνει,
 ὥς οἱ μνημόσυν' ἦ, καὶ τόν, ὃς ἀμφ' ἀρετῆς,
 οὔτι μάχας διέπει Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' αὖ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἣ στάσιος σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

ANACREON.

(530 B.C.)

XXXVIII.

A SKITTISH GIRL.

Πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὕμμασιν βλέπονσα
 νηλεῶς φεύγεις, δοκεῖς δέ μ' οὐδὲν εἶδέναι σοφόν;
 ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἂν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.
 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
 δεξιὸν γὰρ ἵπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

XXXIX.

AN UPSTART.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὤσί, καὶ ψιλὸν περὶ
 πλευρῇσι δέρμ' ἦει βοός,
νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπόλισιν
κάθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον·
πολλὰ μὲν ἐν δοῦρὶ δεθεὶς ἀνχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων καθέρματα
πάϊς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὖτως.

STESICHORUS.

(620 B.C.)

XL.

CUP OF HELIOS.

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσειον, ὄφρα δι' Ὀκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ μάτερα κουριδίαν τ' ἄλοχον παιδᾶς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα
 δάφναισι κατὰσκιον ποσσὶ πάϊς Διός.

IBYCUS.

(540 B.C.)

XLI.

THE POWER OF LOVE.

Ἦρι μὲν αἶ τε Κυδώνιαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἶ τ' οἶνανθίδες

αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑπ' ἔρνεσιν
 οἶναρέοις θαλέθουσιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
 οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἄθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
 Θρηϊκίος βορέας,
 ἄσσω παρὰ Κύπριδος ἀξαλείαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβῆς
 ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει
 ἡμετέρας φρένας.

Ἔρος αὐτὲ με κυανέουσιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι
 δερκόμενος
 κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα
 δίκτυα Κύπριδος με βάλλει·
 ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
 ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ ἀέκων
 σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἄμιλλαν ἔβα.

SIMONIDES.

(556—468 B.C.)

XLII.

THE HEROES OF THERMOPYLAE.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂν τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνων δὲ μνηστis, ὁ δ'
 οἶκτος ἔπαινος·
 ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρώς
 οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας
 Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
 κόσμον ἀέναον κλέος τε.

XLIII.

LAMENT OF DANAË.

"Οτε λάρνακι κεῖτ' ἐν δαιδαλέᾳ,
 ἄνεμός τ' ἐφόρει μιν πνέων κινηθείσά τε λίμνα,
 δείμα προσεῖρπε τότ' οὐκ ἀδιάντοισι παρειαῖς,
 ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
 οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' ὠπτεῖς·
 γαλαθηνῶ λάθει κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
 δούρατι χαλκεογόμφῳ,
 νυκτὶ ἀλαμπεῖ κνανέῳ τε δνόφῳ καταλείς·
 ἄλμαν δ' ὑπερθεν τεῶν κομᾶν βαθεῖαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων Επ.
 φθόγγον, πορφυρέα
 κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον κλιθὲν προσώπῳ.
 εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπείχες οὔδας.
 κέλομαι δ', εἶδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω δ' ἄμοτον κακόν·
 μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ,
 ἐκ σέθεν· ὅττι δὲ θαρσαλέον ἔπος
 εὐχομαι νόσφιν δίκας, σύγγνωθί μοι.

XLIV.

THE VANITY OF LIFE.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες.
 αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
 ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἷ τ' ἀγαθοί
 ὅστις τε κακός.

XLV.

EPIGRAMMATA.

ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
 κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

"Ασβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
 κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
 οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
 κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδew.

Τῶνδ' ἐποτ' ἐν στέρνοισι τανυγλώχινας οἷστούς
 λούσεν φοινισσα θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
 ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
 ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

PINDAR.

(522—448 B.C.)

XLVI.

THE REWARD OF THE GOOD.

"Ἰσαῖς δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ
 ἴσον ἐν ἡμέραις ἄλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον
 ἐσλοὶ δέκονται βίοντον, οὐ χθόνα ταρασσόντες ἐν χερσὶ
 ἀκμῇ
 οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
 κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίους
 θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
 αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.
 ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρίς
 ἐκατέρωθι μέιναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
 ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἐνθα
 μακάρων
 νᾶσον ὤκεανίδες
 αὔραι περιπνέουσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
 τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δεινδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα
 φέρβει,

ὄρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις,
 βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος,
 ὃν πατὴρ ἔχει Γᾶς ἐτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ἀπάντων Ῥέας ὕπατον ἐχοίσας παῖς θρόνον.

XLVII.

THE CHARM OF MUSIC.

Χρυσέα φόρμιγξ' Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
 σύνδικον Μοῖσαν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας
 ἀρχά,
 πείθονται δ' αἰοῖδοι σάμασιν,
 ἀγησιχόρων ὁπότεν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελι-
 ζομένα.
 καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
 ἀενάου πυρός. εὖδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὥκειαν
 πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,
 ἀρχὸς οἰωνῶν, καλαινῶπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν
 ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἀδὺ κλαῖϊστρον, κατέχευας· ὁ δὲ
 κνώσσων
 ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
 ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἀρης, τραχεῖαν
 ἄνευθε λιπών
 ἐγχείων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
 κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε
 Λατοίδα σοφία βαθυκόλπων τε Μοῖσαν.

XLVIII.

FICKLENESS OF FORTUNE.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων,
 πρὶν τέλος ἄκρον ἰκέσθαι.
 τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
 καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων

ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἴστε μὲν Αἴαντος ἀλκὰν
 φοίνιον, τὰν ὀψία
 ἐν νυκτὶ ταμῶν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχ' ἐν παιδείεσσιν
 Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν.
 ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
 πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
 θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
 τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἔρπει,
 εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ
 πόντον βέβακεν
 ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεὶ.
 προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κείνων ἄψαι πυρσὸν ὕμνων
 καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον,
 ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμα γὰρ εἰκὼς
 θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
 ἐν πόντῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἄτ' ἀναπιτναμένα
 ῥόμβον ἴσχει.
 χρῆ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

BACCHYLIDES.

(440 B.C.)

XLIX.

PEACE.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰράνα μεγάλη
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθέσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
 Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
 ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·

χαλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
 ἄμὸν ὃς θάλλει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγνυαί, παιδικοί θ' ὕμνοι
 φλέγονται.

TIMOCREON.

L.

ARISTIDES AND THEMISTOCLES.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πausανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνέεις
 ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω
 ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
 ἐλθεῖν ἕνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῇ ἤχθαρε Λατώ,
 ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξεῖνον ἔοντα
 ἀργυρίουσι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατὰγεν
 ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον·
 λαβὼν δὲ τρί' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
 τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων.
 ἀργυρίων ὑπόπλεως· Ἴσθμοῖ δ' ἐπανδόκευε γλοιῶς
 ψυδρὰ κρέα παρέχων·
 οἱ δ' ἥσθιον κηῦχοντο μὴ 'ς ὥρας Θεμιστοκλῇ ἰκέσθαι.

LI.

SCHOLION OF HYBRIAS.

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισθήϊον, πρόβλημα χρωτός·
 τούτῳ γὰρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπ' ἀμπέλῳ·
 τούτῳ δεσπότης μνοῖας κέκλημαι.

Στρ. β .

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλον λαισῆϊον, πρόβλημα χρωτός·
πάντες γόνυ πεπτηῶτες (ἀμφὶ)
ἐμόν . . (προσ.)κυνεῦντί (με) δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

LII.

SWALLOW-SONG.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον·
καὶ πύρνα χελιδών
καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τοῦπέρθυρον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως μιν οἴσομεν.
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δὴ τι φέροιο.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

TRAGEDY.

ÆSCHYLUS.

(525—456 B.C.)

LIII.

THE ARGIVES RESOLVE TO PROTECT THE SUPPLIANTS.

ΔΑ. Ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθῆρ τόνδε κρανόντων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῇσδε γῆς ἐλευθέρους
 κάρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλία βροτῶν·
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερον,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξύν φυγῇ δημηλάτῳ.
 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
 μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
 πόλιν παχύναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἄμα
 λέγων διπλοῦν μίasma πρὸς πόλεως φανέν
 ἀμηχάνου βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργείος λεὼς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὥς εἶναι τάδε.
 δημηγόρους δ' ἤκουσεν ἐπιθεῖς στροφὰς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

LIV.

COMMENCEMENT OF THE BATTLE OF SALAMIS.

Ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν ἠυφήμησεν, ὄρθιον δ' ἄμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὥς φυγῇ
 παῖαν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
 σαλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγεν·
 εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
 ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 πολλὰν βοήν, “ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώων ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.”
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπὴντῖαζε,· κούκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηϊ χαλκῆρῃ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 ναῦς, ἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἠϋθυνεν δόρυ.

LV.

A CAPTURED CITY.

ΧΟ. Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ᾧδ' ὠγυγίαν
 Ἀῖδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,

δουλίαν ψαφάρᾳ σποδῷ
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
 περθομέναν ἀτίμως,
 τὰς δὲ κεχηρωμένας ἄγεσθαι,
 ἐῖ, νέας τε καὶ παλαιὰς
 ἱππηδὸν πλοκάμων,
 περιρρηγνυμένων φαρέων.
 βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
 λαῖδος ὀλλυμένας μιξοθρόον·
 βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
 κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόπων ὠμοδρόποις
 νομίμων προπάρουθεν διαμεῖψαι
 δωμάτων στυγερὰν ὁδὸν
 τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερά τῶνδε πράσσειν.
 πολλὰ γὰρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
 ἐῖ, δυστυχῇ τε πράσσει.
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
 φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
 καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
 μαινόμενος δ' ἐπιπνέει λαοδάμας
 μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
 κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, ποτὶ δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ στὰς δορὶ καίνεται·
 βλαχᾷ δ' αἱματόεσσαι
 τῶν ἐπιμαστιδίῳ
 ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
 ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὁμαίμονες·
 ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
 ξύννομον θέλων ἔχειν
 οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένον.
 τίς ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

LVI.

AGAMEMNON ADDRESSES CLYTEMNESTRA.

ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσία μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
 χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
 μηδ' εἴμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου·
 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
 χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδὼν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὖεστοί φίλῃ.
 εἰ πάντα δ' ὥς πρᾶσσοιμεν, εὐθαρσῆς ἐγώ.

LVII.

CLYTEMNESTRA PLEADS FOR HER LIFE.

ΚΛ. Ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
 ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυγοικήσεις ἐμοί ;
 ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
 ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
 ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίου ἀράς, τέκνον ;
 ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
 ΚΛ. οὗτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
 ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός.
 ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῆμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην ;
 ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
 ΚΛ. μάλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατὴρ τοῦ σοῦ μάτας.

- ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
 ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἶργεσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
 ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
 ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.
 ΚΛ. ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
 ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε ;
 ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
 ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
 ΚΛ. οἱ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
 ΟΡ. ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.
 ΚΛ. * * * * *
 ΟΡ. ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

LVIII.

REVERE JUSTICE.

- *Εσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εἶ
 καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
 δεῖ μένειν καθήμενον.
 ξυμφέρεῖ σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
 τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
 καρδίαν ἀνατρέφων
 ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν ;
 μήτ' ἀνάρχετον βίον
 μήτε δεσποτούμενον,
 αἰνέσης. παντὶ μέσφ' τὸ κράτος θεὸς ὥπασεν, ἄλλ'
 ἄλλα δ' ἐφορεύει.
 ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
 δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
 ἐκ δ' ὑγείας
 φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
 καὶ πολύευκτος ὄλβος.
 εἰς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,

βωμὸν αἶδεσαι δίκας·

μηδέ νιν κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποινὰ γὰρ
ἐπέσται.

κύριον μένει τέλος.

SOPHOCLES.

(495—405 B.C.)

LIX.

STRIFE BETWEEN ŒDIPUS AND CREON.

- ΟΙ. Ὅ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἧ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ᾗ στυγῆσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν.
- ΟΙ. οὐκ οὖν μ' ἐάσεις κακτὸς εἶ; ΚΡ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
- ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
- ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη.
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώως λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἵνδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;
- ΧΟ. ἄλῃς ἔμοιγ', ἄλῃς, γὰς προπονουμένας,
φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὁρᾷς ἔν' ἥκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ
τοῦμόν παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
- ΧΟ. ὄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σ' ἐνοσφιζόμαν,
ὅς τ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοις
ἀλύουσιν κατ' ὀρθὸν οὐρίσας,
τανῦν τ' εὐπομπὸς εἰ γένοιτο.

LX.

CREON SEEKS TO SECURE THE RETURN OF ŒDIPUS.

- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ
ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
ΟΙ. ἐμοὶ μέν ἐσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
πέιθεις οἷός τ' εἶ μήτε τοῦσδε τοὺς πέλας.
KP. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρῳ τρέφει;
ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
ΟΙ. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
KP. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδὲ με
φύλασσε' ἐφορμῶν ἐνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
KP. μαρτύρομαι τοῦσδ', οὐχὶ σ', ὅς γινώσκει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἣν σ' ἔλω ποτέ.
ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίῃ;
KP. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
KP. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
ΟΙ. οἴμοι. KP. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.

LXI.

THE MISERIES OF LIFE.

- XO. Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει
πολὺν δεύτερον ὥς τάχιστα.
ὥς εὐτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἐνι;
φόννοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε
πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον

γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὥς τις
 ἄκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὥς καὶ τόνδε κατάκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 αἶται κλονέουσιν αἰεὶ ξυνοῦσαι,
 αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμῶν,
 αἱ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτίν',
 αἱ δὲ νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπῶν.

LXII.

ALL-CONQUERING LOVE.

XO. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
 Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδέις
 οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὃ δ' ἔχων μέμνηεν.
 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβᾳ·
 σὺ καὶ τόδε νείκος ἀνδρῶν
 ξύναιμον ἔχεις ταραξᾶς·
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἥμερος εὐλέκτρον
 νόμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὁμιλῶν
 θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.

LXIII.

LAST WORDS OF AJAX.

AI. Σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
 Ἥλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδῇς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν

ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῃ τροφῷ.
 ἥ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
 ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἄρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκειται μολὼν.
 καίτοι σὲ μὲν κάκεί προσανδήσω ξυνών.
 σὲ δ', ὦ φαεινῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὖθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρήναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσανδῶ, χαίρειτ', ὦ τροφῆς ἐμοί.
 τοῦθ' ἕμιν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἀϊδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

LXIV.

REVEAL, O SUN, WHERE OUR HERO IS!

Ὅν αἰόλα νύξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε, φλογι-
 ζόμενον
 ἥλιον, ἥλιον αἰτῶ
 τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς ναίει
 πότ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
 ἥ ποντίας αὐλῶνας, ἥ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθείς, εἴπ'.
 ὦ κρατιστεῶν κατ' ὄμμα.
 πλοθυμένῃ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῇ
 Δηϊάνειραν αἰεί,
 οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
 οὐποτ' εὐνάξιν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
 εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν ὁδοῦ

ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν δύστανον
ἐλπίζουσιν αἶσαν.

πολλὰ γὰρ ὄσθ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
κύματ' ἐν εὐρέϊ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ,
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῇ τρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου
πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις θεῶν
αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύκει.

LXV.

PHILOCTETES ROBBED OF HIS BOW.

ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νεύρας, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὅς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδὲν ἦδαι πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ ἔπαθον.
ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰὲ
ψυχὴ νιν ἀφνὰ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὅμως
εὖ προὔδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ἠυξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμονται ἡδύ μοι,
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρώως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.

EURIPIDES.

(480—406 B.C.)

LXVI.

APOLLO IN THE SERVICE OF ADMETUS.

ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεί ποτ' οἶκος,
 σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων
 ἠξίωσε ναίειν,
 ἔτλα δὲ σοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν διὰ κλιτύων
 βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
 ποιμνίτας ὕμεναίους.
 σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγκες,
 ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάπην λεόντων
 ἅ δαφοῖνός ἴλα·
 χόρευσε δ' ἄμφι σὰν κιθάραν
 Φοῖβε, ποικιλόθριξ
 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
 βαίνουσ' ἐλατῶν σφυρῶ κούφῳ,
 χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ.
 τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
 ἐστίαν οἰκῇ παρὰ καλλίναον
 Βοιβίαν λίμναν· ἄρότοις δὲ γυνῶν
 καὶ πεδίων δαπέδοις
 ὄρον ἄμφι μὲν αἰλίου κνεφαίαν
 ἱππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
 πόντιον δ' Αἰγαίων' ἐπ' ἅκτᾶν
 ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.
 καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας
 δέξατο ξεῖνον νοτερῶ βλεφάρῳ,
 τῆς φίλας κλαίων ἀλόχου νέκυν ἐν
 δώμασιν ἀρτιθανῇ·

τὸ γὰρ εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
 ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας.
 πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ θάρσος ἦσται
 θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράττειν.

LXVII.

DEATH OF NEOPTOLEMUS.

Χῶ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῷ·
 οἱ δ' ὀξυθήκτοισ φασγάνοις ὠπλισμένοι
 κεντοῦσ' ἀτευχῇ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ εἰς καιρὸν τυπεῖς
 ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος
 κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρχάσας
 ἔστη 'πὶ βωμοῦ γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας ἱστορῶν τάδε·
 τίνος μ' ἕκατι κτείνειτ' εὖσεβεῖς ὁδοὺς
 ἦκοντα; ποίας ὀλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
 ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
 πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος
 προύτεινε τεύχη κάφυλάσσειτ' ἐμβολὰς
 ἐκείσε κάκεισ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
 οἷστοι μεσάγκυλ' ἐκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένον
 βέλεμνα παιδός. ὥς δέ νιν περισταδὺν
 κύκλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
 βωμοῦ κενώσας δεξιμήλον ἐσχάραν,
 τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῖν
 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες
 ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἕκ τε τραυμάτων

αὐτοί θ' ὑφ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
 κραυγὴ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαγξ'· ἐν εὐδία δέ πως
 ἔστη φαεινοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
 δεινόν τε καὶ φρικῶδες, ὦρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς ἀλκὴν. ἔνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
 παῖς ὀξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς
 Δελφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει,
 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει, τίς οὐ πέτρον,
 βάλλων ἀράσσω; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.

LXVIII.

SUFFERINGS OF THE GREEK AND TROJANS.

ΧΟ. Σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις
 μουσεῖα καὶ θάκουσ ἐνίζουσιν ἀναβοάσω,
 σὲ τὰν αἰδοτάταν
 ὄρνιθα μελωδὸν ἀηδόνα δακρύνουσιν,
 ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζόμενα
 θρήνοις ἐμοῖς ξυνῳδός,
 Ἑλένας μελέας πόνους
 τὸν Ἰλιάδων τ' αἰ-
 δούσα δακρύνοντα πότμον
 Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις·
 ὅτ' ἔμολεν ἔμολε, πεδία βαρβάρῳ πλάτα
 ὃς ἔδραμε ρόθια, μέλεα Πριαμίδαις ἄγων
 Λακεδαίμονος ἀπο λέχεα
 σέθεν, ὦ Ἑλένα, Πάρις αἰνόγαμος
 πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
 πολλοὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ καὶ πετρίναις
 ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες Ἄιδαν μέλεον ἔχουσιν,

τάλαιναν ὦν ἀλόχων
 κείραντες ἔθειραν· ἄνυμφα μέλαθρα δὲ κείται·
 πολλὰ δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
 Εὐβοίαν εἴλ' Ἀχαιῶν
 μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
 Καφηρίσιν ἐμβαλὼν
 Αἰγαίαις τ' ἐνάλοισιν ἀκταῖς,
 δόλιον ἀστέρα λάμψας.
 ἀλίμενα δ' ὄρεα μέλεα, βαρβάρου στολᾶς
 ὅτ' ἔστυτο πατρίδος ἀποπρὸ χειμάτων πνοῇ
 γέρας οὐ γέρας, ἀλλ' ἔριν
 Δαναῶν νεφέλαν ἐπὶ νανσὶν ἄγων,
 εἶδωλον ἱρὸν Ἥρας.

LXIX.

ION IS PREVENTED FROM SLAYING HIS MOTHER.

- ΠΥ. Ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον
 λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα
 Φοῖβον προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
 σῶζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
- ΙΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
- ΠΥ. ἀλλ' οὖν ἐλεγόμεσθ'· ἡ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.
- ΙΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἔκτεινεν ἦδε μηχαναῖς;
- ΠΥ. ἤκουσα· καὶ σύ γ' ὦμὸς ὦν ἀμαρτάνεις.
- ΙΩΝ. οὐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
- ΠΥ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεί ποτε.
- ΙΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητρυσιαῖς γε πάσχοντες κακῶς.
- ΠΥ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτραν
- ΙΩΝ. τί δὴ με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεῶν;
- ΠΥ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
- ΙΩΝ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
- ΠΥ. μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
- ΙΩΝ. λέγοις ἂν· εὖνους δ' οὖσ' ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς.

- ΠΥ. ὀρᾶς τόδ' ἄγγος χερὺς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς ;
 ΙΩΝ. ὀρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
 ΠΥ. ἐν τῇδ' σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
 ΙΩΝ. τί φῆς ; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.
 ΠΥ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά · νῦν δὲ δείκνυμεν.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τόδε λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι ;
 ΠΥ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριν.
 ΙΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χρήζει ; τῷ τόδε γνῶναί με χρή ;
 ΠΥ. πατέρα κατειπὼν τῇσδ' σ' ἐκπέμπει χθονός.

LXX.

MACARIA'S FAREWELL.

- ΜΑ. ὦ χαίρε, πρέσβυ, χαίρε καὶ δίδασκέ μοι
 τοιοῖσδε τούσδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφοὺς
 ὥσπερ σύ, μὴδὲν μᾶλλον· ἀρκέσουσι γάρ.
 πειρῶ δὲ σῶσαι καὶ θανεῖν πρόθυμος ὢν·
 σοὶ παῖδές ἐσμεν· σαῖν χεροῖν τεθράμμεθα.
 ὀρᾶς δὲ καμὲ τὴν ἐμὴν ὥραν γάμου
 διδοῦσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανομένην.
 ὑμεῖς δ' ἀδελφῶν ἢ παροῦσ' ὀμιλία,
 εὐδαιμονοῖτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
 ἡμῇ πάροιθε καρδία σφαγήσεται.
 καὶ τὸν γέροντα τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων
 τιμᾶτε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμοῦ
 ξένους τε τούσδε. καὶ ἀπαλλαγὴ πόνων
 καὶ νόστος ὑμῖν εὖρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
 μέμνησθε τὴν σῴτειραν ὡς θάψαι χρεῶν.
 μάλιστά τοι δίκαιον· οὐ γὰρ ἐνδεὴς
 ὑμῖν παρέστην, ἀλλὰ προύθανον γένους.
 τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια
 καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
 εἴη γε μέντοι μὴδέν· εἰ γὰρ ἔξομεν
 κακὴ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,

οὐκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

LXXI.

THE USELESSNESS OF ATHLETES.

Ἐμεψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἱ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαίσας εὔ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθον παίσας καλῶς
πόλει πατρῷα στέφανον ἤρκεσεν λαβών ;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων ποσὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας ;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν χρῆν τοὺς σοφοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς
φύλλοις στέφεισθαι, χῶστις ἡγείται πόλει
κάλλιστα σῶφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε ταύτῃ πᾶσι θ' Ἑλλησιν καλὰ.

LXXII.

EARTH THE MOTHER OF ALL.

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθέρ,
ὃ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἢ δ' ὕδροβόλους σταγόνας νοτίας
παραδεξαμένη τίκτει θνητούς,
τίκτει δὲ βορὰν φύλά τε θηρῶν·
ὅθεν οὐκ ἀδίκως
μήτηρ πάντων γενόμισται.
χωρεῖ δ' ὀπίσω

τὰ μὲν ἐκ γαίης φύντ' εἰς γαίαν,
 τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς
 εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον·
 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
 διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλον
 μορφὴν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

LXXIII.

DEFEAT OF THE THEBANS.

Καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὅκνη διεφθάρη,
 ἀλλ' ἔειπ' εὐθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα·
 καὶ συμπατάξαντ' ἐς μέσον πάντα στρατὸν
 ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων
 κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
 θεῖν', ἀντέρειδε τοῖς Ἑρεχθείδαις δόρυ.
 λόχος δ' ὀδόντων ὄφρος ἐξηνδρωμένος
 δεινὸς παλαιστής ἦν· ἐκλινε γὰρ κέρας
 τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιῷ δ' ἥσώμενον
 φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
 καὶ τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαιεν μόνον,
 ἀλλ' ὅχρετ' εἰς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.
 ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα·
 ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε στερρὸν δόρυ,
 σπαρτῶν ὑπ' ἀνδρῶν οἴχεται τὰ Παλλάδος.
 θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κεκροπιδῶν στρατῷ.
 αὐτός θ' ὅπλισμα τοῦπιδαύριον λαβὼν
 δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα,
 ὁμοῦ τραχήλους κάπικείμενον κάρα
 κυνέας θερίζων κάποκαυλίζων ξύλῳ.
 μόλις δέ πως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν πόδα.

LXXIV.

ARES A CRUEL GOD.

XO. ὦ πολυμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίου παράμονσος ἑορταῖς ;
 οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
 μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὅπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θήβαις
 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
 οὐδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἴσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππείαισι θοάξεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 σπαρτῶν γένναν,
 ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάινα τείχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.
 ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
 μῆσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.

COMEDY.

EPICHARMUS.

(450 B.C.)

LXXV.

A PARASITE.

Συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
 καὶ τῷ γὰρ μηδὲν λῶντι, κοῦδὲν δεῖ καλεῖν.
 τηνεὶ δὲ χαρίεις τ' εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
 γέλωτα καὶ τὸν ἱστιῶντ' ἐπαινέω.
 καῖκα τις ἀντίον τι λῆ μεγάλῳ λέγειν
 αἶψα, κυδάζομαί τε κῆπιπλήσσομαι.
 κῆπείτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπυόν,
 ἄπειμι. λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
 ἔρπω δ' ὀλισθράζων τε καὶ κατὰ σκότος
 ἐρῆμος· αἶκα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
 ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς σκοποῖς τούτοις λόγον.
 οὐ λῶντι παίειν, ἀλλὰ μαστιγῶντί με.
 ἐπεὶ δέ χ' ἴκω οἰκάδης καταφθερεῖς,
 ἄστροπος εὖδω, καὶ τὰ μὲν πρᾶτ' οὐ κοῶ
 ὥς κα μ' ἄκρατος οἶνος ἀμφέπη φρένας.

OLD ATTIC COMEDY.

CRATINUS.

(Flor. 452—423 B.C.)

LXXVI.

ON HIMSELF.

"Ἀναξ" Ἀπολλων, τῶν ἐπῶν τῶν ρευμάτων.
 καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον τὸ στόμα,

Ἴλισός ἐν τῇ φάρνυι· τί ἂν εἴποιμ' ἔτι ;
εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

TELECLIDES.

LXXVII.

A GOLDEN AGE.

Λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρέιχον.
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ
δέοντα·

οἶνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο
περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἰκετεύουσαι καταπίνειν,
εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας· οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες
ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.
ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων,
ἵποτριμματίων δ' ὄχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρήσαν,
ὥστ' ἀφθονία τὴν ἐνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἀπαλὴν καταπίνειν.
λεκανίσκαισιν δ' ἀνάπαιστα παρῆν ἡδυσματίοις κατὰπαστα.
ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμνητίσκων εἰς τὸν φάρνυγ' εἰσεπέτοντο·
τῶν δὲ πλακούντων ὥστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλα-
λητός.

μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν ἡστραγάλιζον.
οἱ δ' ἀνθρωποὶ πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρήμα γιγάντων.

EUPOLIS.

(Flor. 429—411 B.C.)

LXXVIII.

THE LIFE OF A PARASITE.

Ἀλλὰ δίαιταν ἦν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ' ὥς ἐσμέν ἅπαντα κομψοὶ

ἄνδρες· ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
 ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δὲ τι κἄμὸν αὐτοῦ.
 ἱματίῳ δέ μοι δὴ ἐστὸν χαρίεντε τούτῳ,
 οἷν μεταλαμβάνων αἰεὶ θάτερον ἐξελαύνω
 εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὴν κατίδω τιν' ἄνδρα
 ἡλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.
 κἄν τι τύχη λέγων ὁ πλούταξ, πάννυ τοῦτ' ἐπαινῶ,
 καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
 εἴτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
 μάζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὐδὲ χαρίεντα πολλὰ
 τὸν κολακ' εὐθέως λέγειν, ἢ 'κφέρεται θύραζε.
 οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα·
 σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἴτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
 ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεί.

ARISTOPHANES.

(About 450—385 B.C.)

LXXIX.

NEWFANGLED PHRASEOLOGY.

- A. Ἄλλ' εἰ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινία.
 B. ἰδοῦ, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.
 A. ἢ μὴν ἴσως σὺ καταπλιγῇσει τῷ χρόνῳ.
 B. τὸ καταπλιγῇσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.
 A. ἀποβύσεται σοι ταῦτά πη τὰ ῥήματα.
 B. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τὰποβύσεται.
 A. τί δ' ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις
 καλοκάγαθεῖν ἀσκούντας; B. οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,
 τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τερατεύεται;

LXXX.

THE MEN OF MARATHON.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 ἄνδρες ἦσαν τῇσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου.

οἵτινες πέξαις μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας·
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αἰθῆς. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτ' ἑρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
 οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιούμεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτονὶ μόνον·
 ἦν ποτ' εἰρήνῃ γένηται καὶ πόνων πανσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

LXXXI.

BDELYCLEON INSTRUCTS HIS FATHER.

- BΔΕ. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
 εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
 ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
 τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. ΦΙΛ. καλῶς.
- BΔΕ. ἄληθες; ΦΙΛ. ὥς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.
- BΔΕ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
 ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ.
 οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις
- ΦΙΛ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτῃς.
- BΔΕ. τουτὶ σὺν δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
 φήσκει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
 καὶ τῇσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν. ΦΙΛ. ἐγὼ δέ γε,
 εἰς ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι.
 ὠνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
 ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.

ΒΔΕ. τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
 ᾄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
 Ἀδμήτου λόγον, ὦταίρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
 τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; ΦΙΛ. ψδικῶς ἐγώ,
 οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν.
 οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.

ΒΔΕ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
 ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός· κᾷτ' ἄσεται·
 χρήματα καὶ βίον
 Κλειταγόρα τε καὶ
 μοὶ μετὰ Θετταλῶν

ΦΙΛ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺν καγώ.

ΒΔΕ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
 ὅπως δ' ἐπὶ δείπνον εἰς Φιλοκτήμονος ἵμεν.

LXXXII.

ARISTOPHANES BOASTS HIS SERVICES TO COMEDY.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητῆς
 αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
 εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι. θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
 κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
 ἄξιός ἐίναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
 εἰς τὰ ῥάκια σκώποντας αἰεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας·
 τοὺς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας
 ἐκείνους

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν
 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
 οὓς ἐξῆγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί,
 ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ' ἀνέροιτο,
 ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέ-
 βαλέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε τὸ νῶτον;

τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγέννη,
 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν ἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
 οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναικας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,
 διαβὰς βυρσῶν ὄσμὰς δεινὰς κάπειλὰς βορβοροθύμους.

LXXXIII.

WHOM TRYGÆUS SAW IN THE AIR.

- OIK. ὦ δέσποθ', ἦκεις; ΤΡΥ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.
 OIK. τί δ' ἔπαθες; ΤΡΥ. ἤλγουν τῷ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
 διεληλυθώς. OIK. ἴθι νυν, κάτειπέ μοι,
 ΤΡΥ. τὸ τί;
 OIK. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν αἶρα
 πλανώμενον πλὴν σαυτόν; ΤΡΥ. οὐκ, εἰ μὴ γέ που
 ψυχὰς δύο ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
 OIK. τί δ' ἔδρων; ΤΡΥ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
 τὰς ἐνδιαεριανερηνχέτους τινάς.
 OIK. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι, κατὰ τὸν αἶρα
 ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
 ΤΡΥ. μάλιστα. OIK. καὶ τίς ἐστὶν ἀστήρ νῦν ἐκεῖ;
 ΤΡΥ. Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
 ἐνθάδε τὸν Ἀφῶν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
 Ἀφῶν αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
 OIK. τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οἳ καόμενοι θέουσιν; ΤΡΥ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
 τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
 ἱπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.

LXXXIV.

ADDRESS TO THE NIGHTINGALE.

- ΕΠ. Ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,

οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
ἐλελιζομένην διεροῖς μέλεσιν
γέννους ξουθῆς·
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
σμίλακος ἡχώ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἔν' ὃ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλον
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴστησι χορούς·
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.

LXXXV.

WOMEN THE BEST RULERS.

ΠΡΟ. Πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα
πολλὰ

ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; ΛΥΣ. φαύλως πάνν.

ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἦ τεταραγμένος, ὧδε
λαβοῦσαι,

ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοί,

τὸ δ' ἐκείσε,

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἣν τις
ἑάσῃ,

διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοί, τὸ δ'
ἐκείσε.

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα
δεινὰ

παύσειν οἶεσθ', ὧ ἀνόητοι; ΛΥΣ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις
ἐνῆν νοῦς,

ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.

ΠΡΟ. πῶς δῆ; φέρ' ἴδω. ΛΥΣ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ
πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπο-
λέξαι,
καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας
ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·
εἴτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος
ὑμῖν,
κεῖ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι·
καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἀποικοί,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταυθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα
κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾶτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα
λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κᾶπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κᾶτ' ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖναν
ὑφῆναι.

LXXXVI.

HERMES DESERTS.

ΕΡΜ. Ἄρ' ὠφελήσαιοις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
ΚΑΡ. εἴ του δέει γ' ὦν δυνατός εἰμί σ' ὠφελείν.
ΕΡΜ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εἶ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὦν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
ΕΡΜ. καὶ μὴν ὅποτε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν αἰεὶ.

KAP. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν γ' αὐτός, ὦ τοιχωρύχε.
ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

KAP. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὅποτε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

KAP. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς ;

ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.

KAP. τί δέ ; ταῦτο μολεῖν ἀστείον εἶναι σοι δοκεῖ ;

ΕΡΜ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἔν' ἂν πράττη τις εὖ.

KAP. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν ;

ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ιδρύσασθέ με.

KAP. στροφαῖον ; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. KAP. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
'Ερμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν ;

ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. KAP. δόλιον ; ἥκιςτά γε
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. KAP. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

ΕΡΜ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς ;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς.

KAP. ὥς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
οὐκ ἐπὶ πάντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

ΕΡΜ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσὶ ; KAP. καὶ πλὴν γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἔν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῆς.

MIDDLE COMEDY.

(390—338 B.C.)

ANTIPHANES.

LXXXVII.

A RIDDLE.

Ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
 γρίφους παρὰ πότον ὥομην ληρεῖν σαφῶς
 λέγοντας οὐδέν, ὅποτε προστάξαι τέ τις
 εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 ἐγέλων νομίζων λῆρην, οὐκ ἂν γενόμενον
 οὐδέποτε γ' οἶμαι πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
 ἐνέδρας δ' ἔνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι
 ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
 ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν
 οὐδεῖς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
 τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων.
 καὶ τοῦτο μὲν δὴ κάσσι συγγνώμην ἔχον·
 ἀλλ' οἶα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
 οἱ τάργυριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
 Φίλιππος. ἄρ' ἦν εὐτυχὴς τις νῆ Δία.

LXXXVIII.

ADVANTAGES OF THE TRAGIC POETS.

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγωδία
 ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
 ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
 πρὶν καὶ τιν' εἰπεῖν· ὥσθ' ὑπομνήσai μόνον
 δεῖ τὸν ποιητὴν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν μόνον
 φῶ, τᾶλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος,

μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
 τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
 εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα, καὶ τὰ παιδία
 πάντ' εὐθὺς εἶρηχ', ὅτι μανεῖς ἀπέκτονεν
 τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
 ἤξει πάλιν τ' ἄπεισι . . .
 ἔπειθ' ὅταν μῆδέν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
 κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν,
 αἵρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
 καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
 ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
 εὐρεῖν, ὀνόματα καινά, τὰ διωκημένα
 πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
 τὴν εἰσβολήν. ἂν ἔν τι τούτων παραλίπη
 Χρέμης τις ἢ Φεῖδων τις, ἐκσυρίττεται·
 Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

ALEXIS.

LXXXIX.

ENJOY LIFE'S BRIEF HOLIDAY.

Οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως

ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
 οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ἄρ' οὐκ οἶσθ' ὅτι
 τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
 ὀνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
 μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς
 φήσῃ με κρίνειν, οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι·
 ἔγνωκα δ' οἷν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
 εἶναι μανιώδη πάντα τὰνθρώπων ὅλως,
 ἀποδημίας δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
 τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυριν τινα

αφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ
ὀρώμεν. ὃς δ' ἂν πλείστα γελάσῃ καὶ πῖν
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφείται, κἂν τύχῃ γ', ἐράνου τινός,
πανηγυρίσας ἡδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

XENARCHUS.

XC.

A FISHMONGER'S TRICK.

Οἱ μὲν ποιηταὶ λήρὸς εἰσιν· οὐδὲ ἔν
καινὸν γὰρ εὐρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν (ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ),
εἰς τις θεοῦσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ξηραιομένους ὥς εἶδε τοὺς ἰχθύς, μάχην
ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ·
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις
' ὕδωρ ὕδωρ '. ὃ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῇ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἀπαξάπαν.
εἴποισ γ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

NEW COMEDY.

(338—250 B.C.)

MENANDER.

XCI.

CONTENTMENT.

Πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω
κακῶς. Β. ἐπαριστερῶς γὰρ αὐτὸ λαμβάνεις·
τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσοντά σε
ὁρᾷς ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις.
εὖροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἀπάντων, Σιμύλε,
ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσσεστι καὶ κακόν.
γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἔφ'
ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ'. ἀλλ' ἔνεστί τι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες· ἐλθόντ' εἰς νόσον
τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περίεστειλεν οἰκείως· ὅρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν.
οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'. ἂν δ' ἐκλέγῃ
ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθείς
τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνήσει διὰ τέλους.

XCII.

VIRTUE THE ONLY NOBILITY.

Ἀπολεῖ με τὸ γένος. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
μῆτερ, ἐφ' ἐκάστῳ τὸ γένος. οἷς ἂν τῇ φύσει
ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
ἐκείσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι
οὐδὲν δ' ἔχουσι πλεῖον, οὐδ' ἑρεῖς ὅτῳ
οὐκ εἰσὶ πάππου· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἂν ποτε;

εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διὰ τινα
τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι ;
ὃς ἂν εὖ γεγονῶς ἦ τῇ φύσει πρὸς τὰγαθά,
κἂν Αἰθίοψ ἦ, μῆτερ, ἔστιν εὐγενής.
Σκύθης τίς ; ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάρχασις οὐ Σκύθης ;

DIPHILUS.

XCIII.

A CORINTHIAN CUSTOM.

Νόμιμον τοῦτ' ἐστί, βέλτιστ', ἐνθάδε
Κορινθίοισιν, ἂν τιν' ὀψωνοῦντ' αἰὲ
λαμπρῶς ὀρώμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν
ζῆ καὶ τι ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
ἥς αἱ πρόσοδοι λύουσι τὰναλώματα,
ἔαν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον.
ἔαν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
ἀπείπον αὐτῇ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι,
ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ' ἐπέβαλον ζημίαν.
ἔαν δὲ μῆδ' ὅτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελῶς,
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. B. Ἑράκλεις.
A. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος
τοῦτον· συνιείς ; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν,
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῇ. τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.
B. ὀρθῶς γε νῆ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί ;
A. ὀρώμεν ὀψωνοῦνθ' ἐκάστης ἡμέρας
οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν.
συνῆκας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν.
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπεο Ἰσθμίοις.

λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἤρπακας.
 πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι
 ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν.
 τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολὺ.

STRATO.

XCIV.

A LEARNED COOK.

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
 εἴληφ'. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἐν μὰ τοὺς θεοὺς
 ὅσ' ἂν λέγῃ συνήμι. καινὰ ῥήματα
 πεπορισμένος πάρεστιν· ὥς εἰσῆλθε γάρ,
 εὐθὺς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
 „πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.”
 ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾶς.
 τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς;
 οὐδεὶς παρέσται· τοῦτο γὰρ νῆ τὸν Δία
 ἔστι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
 „οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμῶν οὐδεὶς ὅλως;”
 οὐκ οἶομαί γε Δαιτυμῶν. ἐλογιζόμην,
 ἥξει Φιλίνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
 ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
 οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμῶν.
 οὐδεὶς παρέσται, φημί. „τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;”
 σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἡδικημένος,
 εἰ μὴ κέκληκα δαιτυμόνας. καινὸν πάνν.
 „οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον;” οὐκ ἔφην ἐγώ.
 „βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;” οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
 „μῆλα θυσιάξεις ἄρα;” μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ,
 οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. „οὐκοῦν, ἔφη,
 τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις;” οὐ μανθάνω
 τούτων οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι.

ALEXANDRINE PERIOD.

CALLIMACHUS.

(260 B.C.)

XCV.

DEATH OF HERACLITUS.

Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
 ἤγαγεν ἐμνήσθην δ' ὅσάκις ἀμφοτέροι
 ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που,
 ξεῖν' Ἀλικαρνησοῦ, τετραπάλαι σποδίῃ·
 αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων
 ἀρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

THEOCRITUS.

(About 260 B.C.)

XCVI.

THE SINGER'S REWARD.

Αἰγά τέ τοι δωσῶ διδυματοκόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι.
 ἂ δὲ ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον. κεκλυσμένον ἀδέϊ καρῶ,
 ἀμφῶς, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονισμένος· ἂ δὲ κατ' αὐτὸν
 καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι· παρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικεῖουσ' ἐπέεσσι· τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς.
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελαῖσα.

ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιώντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ᾗ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 φαίης κεν γνίων νῖν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ᾧδὲ οἱ ᾧδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
 καὶ πολὺ περ ἔόντι· τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος
 περκναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλῶ·
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἡμενος· ἀμφὶ δέ μιν δὴ ἁλώπекες, ἃ μὲν ἄν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆραν
 πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν
 φατί, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήκαν,
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας,
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντὰ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος·
 αἰολικόν τι θάῃμα· τέρας κέ τυ θυμὸν αὐτίξαι.

XCVII.

HARVEST SONG.

Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυν, τοῦτο τὸ λῆον
 εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
 σφίγγετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
 εἴπῃ, σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.
 ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθους ἃ τομὰ ὕμμιν
 ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
 σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει ταμόσδε μάλιστα.
 ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν, εὐδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ·
κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἔψειν·
μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

XCVIII.

VISIT TO THE FESTIVAL OF ADONIS.

ΓΟΡ. θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν·
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

ΠΡΑ. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη·
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρέει·

ΓΟΡ. ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ·

ΓΡΑ. ἐγών, ὦ τέκνα.

ΓΟΡ. πάρενθεῖν

εὐμαρές·

ΓΡΑ. ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
καλλίστα παίδων· πείρα θῆν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡ. χρησμὸς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίζασα.

ΠΡΑ. πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἥραν.

ΓΟΡ. θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὕμιλος.

ΠΡΑ. θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λαβὲ καὶ τύ,
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τὸν πλανηθῆς.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχευ, Εὐνόα, ἁμων.
ὦ μοι δειλεία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται, Γοργοῖ. ποττῷ Διός, εἴτι γένοιο
εὐδαίμων, ὦ ἄνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

ΞΕΝ. οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάξεύμαι·

ΠΡΑ. ὄχλος ἄθρως

ὠθεῖνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝ. θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑ. κείς ὥρας, κῆπεια, φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
ἄμμε περιστέλλων· χρηστῷ κῶκτίρμονος ἀνδρός.

BION.

(About 270 B.C.)

XCIX.

APHRODITE MOURNS FOR ADONIS.

Αἱ αἶ τὰν Κυθήρειαν, ὀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
 ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.
 Κύπριδος αἶνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄν; αἶ αἶ.
 ὥς ἴδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
 ὥς ἴδε φοίνιον αἶμα μαραιομένῳ περὶ μηρῷ,
 πάχεας ἀμπετάσασα, κινύρετο, Μεῖνον Ἄδωνι,
 δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
 ὥς σε περιπτύξω, καὶ χεῖlea χεῖλεσι μίξω.
 ἔγρεο τυτθὸν Ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
 τοσσοῦτόν με φίλασον, ὅσον ζῶει τὸ φίλαμα·
 ἄχρῖς ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα κῆς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τεδὸν ρεύσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα· φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
 ὥς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν· ἐπεὶ σύ με, δύσμορε, φεύγεις.
 φεύγεις μακρόν, Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
 ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐσσι γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμῷ κρέσσω· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρέει.
 εἰμί δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίην,
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σὲ φοβεῦμαι,
 θνάσκεις, ὦ τριπόθατε· πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπτη.
 χήρα δ' ἃ Κυθήρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες.
 σοὶ δ' ἄμα κεστὸς ὄλωλε, τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις;
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἔμηναι θηρσὶ παλαίειν;

MOSCHUS.

(About 230 B.C.)

C.

LAMENT ON BION.

"Αρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
αἶ αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κάπον ὄλωνται,
ἤδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον,
ὑστερον αὖ ζῶοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλα
εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γᾷ·
ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν·
τῇ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄδει.

"Αρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε, Βίων, ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον εἶδες.
πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε, κοῦκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,
ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ᾧδάν.

APOLLONIUS RHODIUS.

(About 200 B.C.)

CI.

LAUNCH OF THE SHIP ARGO.

Ἡ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανέστησαν
πειθόμενοι· ἀπο δ' εἵματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
ἔξωσαν πάμπρωτον εὐστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄπλῳ
τεινάμενοι ἐκάτερθεν, ἔν' εὖ ἀραροίατο γόμοις
δούρατα καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.

σκάπτων δ' αἶψα κατ' εὖρος ὅσον περιβάλλετο χώρος
 ἥδ' ἐκ κατα πύργων εἴσω ἄλδ' ὁσσάτιόν περ
 ἔλκομένη χεῖρες σιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.
 αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλότερον ἐξελάχαινον
 στεῖρης, ἐν δ' ὀλκῷ ξυστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
 τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
 ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
 ὕψι δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
 πῆχυνον προύχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
 τῶν δ' ἐναμοιβαδὺς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
 στέρνά θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφυς
 βήσας, ἔν' ὀτρύνει νεούς κατα καιρὸν ἐρύσσει·
 κεκλόμενος δ' ἦνσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παράσσον
 ᾧ κράτει βρίσαντε μῆν' στυφέλιξαν ἐρωῇ
 νειώθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
 προπροβιαζόμενοι· ἥ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
 ῥίμφα μάλ'· οἳ δ' ἐκάτερθεν ἐπίαχον αἰσσοντες.
 αἰ δ' ἄρ' ὑπο τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδνὴ κήκιε λιγνὺς
 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἳ δὲ μιν αἰθι
 ἄφ' ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσσε κιοῦσαν.
 σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἳ ἰστὸν
 λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἄρμαλιν ἐβάλοντο.

CII.

JASON APPEARS TO MEDEA.

Ἡ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦνεον ἀμφω.
 οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλο νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαν δὲ οἷ, ἦντιν' ἀθύροι
 μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.
 ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὁμίλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρεΐας.

ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἑάγη κέαρ, ὅππότε δοῦπον
 ἦ ποδὸς ἦ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένη ἐφαάνθη
 ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος ὠκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φασανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὖτως
 ἦχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηίδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν αἰεῖραι
 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίσσθεν.
 τῷ δ' ἄνεψ· καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἦ δρυσίν, ἦ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἵτε παράσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται,
 νηνεμίῃ· μετὰ δ' αὖτις ὑπο ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τώγε
 μέλλον ἄλις φθέγγεσθαι ὑπο πνοιῇσιν Ἑρωτος.
 γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπτηυῖαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑπόσταίνων φάτο μῦθον.

IONIC PROSE.

HERODOTUS.

(About 480—430 B.C.)

CIII.

NITOCRIS LENGTHENS THE COURSE OF THE EUPHRATES.

Ἡ δὲ δὴ δεύτερον γενομένη ταύτης βασιλεία, τῇ οὐνομα ἦν Νίτωκρις, αὕτη δὲ συνετωτέρη γενομένη τῆς πρότερον ἀρξάσης τοῦτο μὲν μνημόσυνα ἐλίπετο τὰ ἐγὼ ἀπηγγίσομαι, τοῦτο δὲ τὴν Μήδων ὀρέουσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, ἀλλ' ἄλλα τε ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νίνον, προεφυλάξατο ὅσα ἐδύνατο μάλιστα. πρῶτα μὲν τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν ῥέοντα πρᾶτερον ἰθύν, ὅς σφι διὰ τῆς πόλιος μέσης ῥέει, τοῦτον ἄνωθεν διώρυχας ὀρύξασα οὕτω δὴ τι ἐποίησε σκολιὸν ὥστε δὴ τρεῖς ἐς τῶν τινα κωμέων τῶν ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ ἀπικνέεται ῥέων· τῇ δὲ κώμῃ οὐνομα ἐστί, ἐς τὴν ἀπικνέεται ὁ Εὐφρήτης, Ἀρδέρικκα. καὶ νῦν οἱ ἂν κομίζωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἐς Βαβυλῶνα, καταπλέοντες τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τρεῖς τε ἐς τὴν αὐτὴν ταύτην κώμην παραγίνονται καὶ ἐν τρισὶ ἡμέρησι. τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον ἐποίησε, χῶμα δὲ παρέχωσε παρ' ἐκάτερον τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος ἄξιον θώματος μέγαθος καὶ ὕψος ὅσον τι ἐστί. κατύπερθε δὲ πολλὰ Βαβυλῶνος ὥρυσσε ἔλυτρον λίμνη, ὀλίγον τι παρατείνουσα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, βάθος μὲν ἐς τὸ ὕδωρ αἰεὶ ὀρύσσουσα, εὖρος δὲ τὸ περίμετρον αὐτοῦ ποιεῦσα εἴκοσί τε καὶ τετρακοσίων σταδίων· τὸν δὲ ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τούτου τοῦ ὀρύγματος ἀναισίμου παρὰ τὰ χεῖλα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα. ἐπεῖτε δὲ οἱ ὀρώρυκτο, λίθους ἀγαγομένη κρηπίδα

κύκλω περὶ αὐτὴν ἤλασε. ἐποίεε δὲ ἀμφότερα ταῦτα, τόν τε ποταμὸν σκολιὸν καὶ τὸ ὄρυγμα πᾶν ἔλος, ὥς ὃ τε ποταμὸς βραδύτερος εἴη περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, καὶ οἱ πλόοι ἔωσι σκολιοὶ ἐς τὴν Βαβυλῶνα, ἕκ τε τῶν πλώων ἐκδέκεται περίοδος τῆς λίμνης μακρῆς. κατὰ τοῦτο δὲ ἐργάζετο τῆς χώρας τῇ αἴ τε ἐσβολαὶ ἦσαν καὶ τὰ σύντομα τῆς ἐκ Μήδων ὁδοῦ, ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν αὐτῆς τὰ πρήγματα.

CIV.

METHOD OF CAPTURING THE CROCODILE.

Τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱροὶ εἰσι οἱ κροκόδειλοι, τοῖσι δὲ οὐ, ἀλλ' ἄτε πολεμίους περιέπουσι· οἱ δὲ περὶ τε Θήβας καὶ τὴν Μοίριος λίμνην οἰκέοντες καὶ κάρτα ἡγνῆνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς. ἐκ πάντων δὲ ἓνα ἐκάτεροι τρέφουσι κροκόδειλον δεδιδαγμένον εἶναι χειροθήα, ἀρτήματά τε λίθινα χυτὰ καὶ χρύσεια ἐς τὰ ὦτα ἐνθέντες καὶ ἀμφιδέας περὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, καὶ σιτία ἀποτακτὰ διδόντες καὶ ἱρήια, καὶ περιέποντες ὥς κάλλιστα ζῶντας· ἀποθανόντας δὲ θάπτουσι ταριχεύοντες ἐν ἱρήσι θήκησι. οἱ δὲ περὶ Ἑλεφαντίνην πόλιν οἰκέοντες καὶ ἐσθίουσι αὐτοὺς οὐκ ἡγεόμενοι ἱρούς εἶναι. καλέονται δὲ οὐ κροκόδειλοι ἀλλὰ χάμψαι· κροκοδείλους δὲ Ἴωνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμασιῇσι. ἄγραι δὲ σφῆων πολλαὶ κατεστᾶσι καὶ παντοῖαι· ἥ δ' ἂν ἔμοιγε δοκέει ἀξιωτάτῃ ἀπηγγήσιος εἶναι, ταύτην γράφω. ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέσον τὸν ποταμόν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ποταμοῦ ἔχων δέλφακα ζῶν ταύτην τύπτει. ἐπακούσας δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἔεται κατὰ τὴν φωνήν, ἐντυχὼν δὲ τῷ νώτῳ καταπίνει· οἱ δὲ ἔλκουσι. ἐπεὰν δὲ ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἀπάντων ὁ θηρευτῆς πηλῷ κατ' ὧν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ ποιήσας κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται, μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο σὺν πόνῳ.

CV.

ARABIAN CUSTOMS.

Σέβονται δὲ Ἀράβιοι πίστις ἀνθρώπων ὅμοια τοῖσι μάλιστα, ποιεῖνται δὲ αὐτὰς τρόπῳ τοιῷδε. τῶν βουλομένων τὰ πιστὰ ποιέεσθαι ἄλλος ἀνὴρ, ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐν μέσῳ ἑστέως, λίθῳ ὀξείῳ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει τῶν ποιευμένων τὰς πίστις, καὶ ἔπειτα λαβὼν ἐκ τοῦ ἱματίου ἑκατέρου κροκύδα ἀλείφει τῷ αἵματι ἐν μέσῳ κειμένους λίθους ἑπτὰ, τοῦτο δὲ ποιέων ἐπικαλέει τε τὸν Διόνυσον καὶ τὴν Οὐρανίην. ἐπιτελέσαντος δὲ τούτου ταῦτα, ὁ τὰς πίστις ποιησάμενος τοῖσι φίλοισι παρεγγυᾷ τὸν ξεῖνον ἢ καὶ τὸν ἀστὸν, ἣν πρὸς ἀστὸν ποιήσεται· οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ τὰς πίστις δικαιοῦσι σέβεσθαι. Διόνυσον δὲ θεῶν μούνον καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγέονται εἶναι, καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασὶ κατὰ περ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι· κείρονται δὲ περιτρόχαλα, ὑποξυρῶντες τοὺς κροτάφους. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν Διόνυσον Ὀροτάλτ, τὴν δὲ Οὐρανίην Ἀλιλάτ.

CVI.

DARIUS SPEAKS IN FAVOUR OF A MONARCHY.

Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε· τρίτος δὲ Δαρείος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων „ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα δοκέει ὀρθῶς λέξαι, τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην οὐκ ὀρθῶς. τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων τῷ λόγῳ ἀρίστων ἑόντων, δήμου τε ἀρίστου καὶ ὀλιγαρχίης καὶ μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ ταύτῃ χρεώμενος ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλῆθους, σιγῶτό τε ἂν βουλευμάτα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ πολλοῖσι ἀρετὴν ἐπασκέουσι ἐς τὸ κοινὸν ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι· αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμησί τε νικᾶν ἐς

ἔχθρα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται, ἐξ ὧν στάσιες ἐγγίνονται, ἐκ δὲ τῶν στασίων φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μουναρχίην, καὶ ἐν τούτῳ διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον. δήμου τε αὖ ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι· κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ ἔχθρα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίας δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιεῦσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται ἐς ὃ ἂν προστάς τις τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωμάζεται οἶτος δὴ ὑπὸ τοῦ δήμου, θωμαζόμενος δὲ ἂν ὧν ἐφάνη μουνάρχος ἑών. καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οἶτος ὥς ἡ μουναρχίη κράτιστον. ἐνὶ δὲ ἑπεί πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο, καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρὰ τοῦ δήμου ἢ ὀλιγαρχίης ἢ μουνάρχου; ἔχω τοίνυν γνώμην ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν, χωρὶς τε τούτου πατρίους νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εἶ· οὐ γὰρ ἄμεινον.“

CVII.

INDIAN CUSTOMS.

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνη Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσὶ οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθύας σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμεόμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται. οἷτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμῶν τρόπον καταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐνδυνουσι. ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῷ οἰκόντες τούτων νομάδες εἰσὶ, κρεῶν ἐδεσται ὠμῶν· καλέονται δὲ Παδαῖοι, νομαίοισι δὲ τοιοῖσιδε λέγονται χρᾶσθαι. ὅς ἂν κάμη τῶν ἄστῶν, ἣν τε γυνὴ ἣν τε ἀνὴρ, τὸν μὲν ἄνδρα ἄνδρες οἱ μάλιστά οἱ ὀμιλέοντες κτείνουσι, φάμενοι αὐτὸν τηκόμενον τῇ νούσῳ τὰ κρέα σφίσι διαφθεῖρεσθαι· ὁ δὲ ἀπαρνεόμενός ἐστι μὴ μὲν νοσέειν· οἱ δὲ οὐ συγγινωσκόμενοι

ἀποκτείναντες κατευχέονται. ἡ δὲ ἂν γυνὴ κάμη, ὡσαύτως αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναῖκες ταῦτὰ τοῖσι ἀνδράσι ποιέουσι. τὸν γὰρ δὴ ἐς γῆρας ἀπικόμενον θύσαντες κατευχέονται· ἐς δὲ τούτου λόγον οὐ πολλοὶ τινες αὐτῶν ἀπικνέονται· πρὸ γὰρ τοῦ τὸν ἐς νοῦσον πίπτοντα πάντα κτείνουσι.

CVIII.

THE IONIANS ARE UNWILLING TO SUBMIT TO DISCIPLINE.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἴωνες ἐπιτρέπουσι σφέας αὐτοὺς τῷ Διονυσίῳ. ὁ δὲ ἀνάγων ἐκάστοτε ἐπὶ κέρας τὰς νέας, ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιο διέκπλοον ποιούμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλληλέων καὶ τοὺς ἐπιβάτας ὀπλίσειε, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων, παρείχε τε τοῖσι Ἴωσι πόνον δι' ἡμέρης. μέχρι μὲν νυν ἡμερέων ἑπτὰ ἐπέιθοντό τε καὶ ἐποίευν τὸ κελεύόμενον· τῇ δὲ ἐπὶ ταύτῃσι οἱ Ἴωνες, οἷα ἀπαθέες ἔόντες πόνων τοιούτων τετρυνόμενοι τε ταλαιπωρήσιν τε καὶ ἡλίῳ, ἔλεξαν πρὸς ἑωυτοὺς τάδε. „τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν; οἷτινες παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου ἀνδρὶ Φωκαεὶ ἀλαζόνι, παρεχομένῳ νέας τρεῖς, ἐπιτρέψαντες ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν. ὁ δὲ παραλαβὼν ἡμέας λυμαίνεται λύμῃσι ἀνηκέστοισι, καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἡμέων ἐς νοῦσους πεπτώκασι, πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι τῷτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἰσι, πρό τε τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ὦν ἄλλο παθεῖν ἐστί, καὶ τὴν μέλλουσαν δουληίην ὑπομεῖναι ἥτις ἔσται, μᾶλλον ἢ τῇ παρεούσῃ συνέχεσθαι. φέρετε, τοῦ λοιποῦ μὴ πειθώμεθα αὐτοῦ.“ ταῦτα ἔλεξαν, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα πείθεσθαι οὐδεὶς ᾔθελε, ἀλλ' οἷα στρατιῇ σκηνάς τε πηξάμενοι ἐν τῇ νήσῳ ἐσκητροφέοντο καὶ ἐσβαίνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐς τὰς νέας οὐδ' ἀναπειρᾶσθαι.

CIX.

CONVERSATION BETWEEN XERXES AND ARTABANUS.

Ὡς δὲ ὦρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης ἑωυτὸν ἐμακάρισε, μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάκρυσε. μαθὼν δέ μιν Ἀρτάβανος ὁ πάτριος, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως οὐ συμβουλεύων Ξέρξῃ στρατεῦσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, οὗτος ὦν ἡρ φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα εἶρετο τάδε. „ὦ βασιλεῦ, ὥς πολλὸν ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαιο νῦν τε καὶ ὀλίγῳ πρότερον· μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν δακρύεις.“ ὁ δὲ εἶπε „ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτῖραι ὥς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε ἑόντων τοσούτων οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται.“ ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων „ἕτερα τούτου παρὰ τὴν ζόην πεπόνθαμεν οἰκτρότερα· ἐν γὰρ οὕτῳ βραχεί βίῳ οὐδεὶς οὕτῳ ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τούτων οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐκ ἅπαξ τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζῶειν. αἳ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσιν καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσιν καὶ βραχὺν ἑόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτῳ ὁ μὲν θάνατος μοχθηρῆς εὐούσης τῆς ζόης καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερός ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἐών.“

CX.

CAPTURE OF THE PERSIAN CAMP.

Οἱτοὶ μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο· οἱ δὲ Πέρσαι καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος, ὥς κατέφυγον ἐς τὸ ξύλινον τεῖχος, ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύργους ἀναβάντες πρὶν ἢ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπικέσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐφράξαντο ὥς ἡδυνέατο ἄριστα τὸ τεῖχος· προσελθόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων κατεστήκεε σφι τειχομαχίῃ ἔρρωμενεστέρα. ἕως μὲν γὰρ ἀπῆσαν οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ δ' ἡμύνοντο καὶ πολλῷ πλεον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων

ὥστε οὐκ ἐπισταμένων τειχομαχέειν· ὥς δέ σφι Ἀθηναῖοι προσῆλθον, οὕτω δὴ ἰσχυρὴ ἐγένετο τειχομαχίη καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν· τέλος δὲ ἀρετῇ τε καὶ λιπαρίῃ ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος καὶ ἤριπον· τῇ δὴ ἐσεχέοντο οἱ Ἕλληνες· πρῶτοι δὲ ἐσῆλθον Τεγεῆται ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὴν σκηνὴν τὴν Μαρδονίου οὗτοι ἦσαν οἱ διαρπάσαντες, τὰ τε ἄλλα ἐξ αὐτῆς καὶ τὴν φάτνην τῶν ἵππων ἐοῦσαν χαλκῆν πᾶσαν καὶ θέης ἀξίην. τὴν μὲν νυν φάτνην ταύτην τὴν Μαρδονίου ἀνέθεσαν ἐς τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης Τεγεῆται, τὰ δὲ ἄλλα ἐς τὸν αὐτό, ὅσα περ ἔλαβον, ἐσήνεικαν τοῖσι Ἕλλησι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐδὲν ἔτι στῖφος ἐποιήσαντο πεσόντος τοῦ τείχεος, οὐδέ τις αὐτῶν ἀλκῆς ἐμέμνητο, ἀλύκταζόν τε οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ πεφοβημένοι τε καὶ πολλὰι μυριάδες κατειλημμένοι ἀνθρώπων. παρὴν τε τοῖσι Ἕλλησι φονεύειν οὕτω ὥστε τριήκοντα μυριάδων στρατοῦ, καταδευσέων τεσσέρων τὰς ἔχων Ἀρτάβαζος ἔφευγε, τῶν λοιπέων μηδὲ τρεῖς χιλιάδας περιγενέσθαι. Λακεδαιμονίων δὲ τῶν ἐκ Σπάρτης ἀπέθανον οἱ πάντες ἐν τῇ συμβολῇ εἰς καὶ ἐνενήκοντα, Τεγεγτέων δὲ ἑκαίδεκα, Ἀθηναίων δὲ δύο καὶ πεντήκοντα.

ANAXAGORAS.

(Flor. 450 B.C.)

CXI.

SUPREMACY OF MIND.

Τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νόος δέ ἐστι ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μῶνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ ἐστι. εἰ μὴ γὰρ ἐπ' ἑωυτοῦ ἦν, ἀλλὰ τεφ ἐμέμικτο ἄλλῳ, μετεῖχε ἂν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμικτό τεφ· ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοῖρα ἔνεστι, ὥσπερ ἐν τοῖσι πρόσθεν μοι λέλεκται· καὶ ἐκώλυε ἂν αὐτὸν τὰ συμμεμιγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως, ὥς καὶ μῶνον ἔοντα ἐπ' ἑωυτοῦ. ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε πάντων χρημάτων καὶ

καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον. ὅσα τε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μέζω καὶ τὰ ἐλάσσω, πάντων νόος κρατεῖ· καὶ τῆς περιχωρήσιος τῆς συμπίασης νόος ἐκράτησε, ὥστε περιχωρῆσαι τὴν ἀρχήν. καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ σμικροῦ ἤρξατο περιχωρῆσαι, ἔπειτε πλέον περιεχώρεε, καὶ περιχωρήσει ἐπὶ πλέον. καὶ τὰ συμμισγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα καὶ διακρινόμενα, πάντα ἔγνω νόος· καὶ ὁκοῖα ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὁκοῖα ἦν καὶ ἄσσα νῦν ἔστι καὶ ὁκοῖα ἔσται, πάντα διεκόσμησε νόος, καὶ τὴν περιχώρησιν ταύτην, ἣν νῦν περιχωρεῖ τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀῆρ καὶ ὁ αἰθήρ, οἱ ἀποκρινόμενοι. ἡ δὲ περιχώρησις αὕτη ἐποίησε ἀποκρίνεσθαι, καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ξοφεροῦ τὸ λαμπρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ διεροῦ τὸ ξηρόν. μοῖραι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι· παντάπασιν δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται τὸ ἕτερον ἀπὸ τοῦ ἐτέρου πλὴν νόου. νόος δὲ πᾶς ὁμοίός ἐστι καὶ ὁ μέζων καὶ ὁ ἐλάσσων· ἕτερον δὲ οὐδὲν ἐστι ὁμοιον οὐδενὶ ἐτέρῳ ἀπείρων ἐόντων, ἀλλ' ὅτεων πλείστα ἔνι, ταῦτα ἐνδηλότατα ἐν ἑκαστόν ἐστι καὶ ἦν.

ATTIC PROSE.

GORGIAS.

(Flor. 430 B.C.)

CXII.

FUNERAL SPEECH.

Τί γὰρ ἀπὴν τοῖς ἀνδράσι τούτοις, ὧν δεῖ ἀνδράσι προσεῖναι; τί δὲ καὶ προσῆν, ὧν οὐ δεῖ προσεῖναι; εἰπεῖν δυναίμην ἃ βούλομαι, βουλοίμην δὲ ἃ δεῖ, λαθὼν μὲν τὴν θείαν νέμεσιν, φυγὼν δὲ τὸν ἀνθρώπινον φθόνον. οὗτοι γὰρ ἐκέκτηντο ἔνθεον μὲν τὴν ἀρετὴν, ἀνθρώπινον δὲ τὸ θνητόν· πολλὰ μὲν δὴ τὸ παριὲν ἐπιεικὲς τοῦ αὐθάδους δικαίου προκρίνοντες, πολλὰ δὲ νόμον ἀκριβείας λόγων ὀρθότητα· τοῦτο νομίζοντες θειότατον καὶ κοινότατον νόμον, τὸ δέον ἐν τῷ δέοντι καὶ λέγειν καὶ σιγᾶν καὶ ποιεῖν· καὶ δισσὰ ἀσκήσαντες μάλιστα ὧν δεῖ, γνῶμην καὶ ῥώμην, τὴν μὲν βουλευόντες, τὴν δ' ἀποτελοῦντες· θεράποντες μὲν τῶν ἀδίκως δυστυχοῦντων, κολασταὶ δὲ τῶν ἀδίκως εὐτυχοῦντων, αὐθάδεις πρὸς τὸ συμφέρον, ἀόργητοι πρὸς τὸ πρέπον, τὸ φρονίμῳ τῆς γνώμης παύοντες τὸ ἄφρον, ὑβρισταὶ εἰς τοὺς ὑβριστάς, κόσμιοι εἰς τοὺς κοσμίους, ἄφοβοι εἰς τοὺς ἀφόβους, δεινοὶ ἐν τοῖς δεινοῖς. μαρτύρια δὲ τούτων τροπαῖα ἐστήσαντο τῶν πολεμίων, Διὸς μὲν ἀγάλματα, τούτων δ' ἀναθήματα, οὐκ ἄπειροι οὐτ' ἐμφύτου Ἄρεος οὐτε νομίμων Ἑρώτων οὐτ' ἐνοπλίου Ἑριδος οὐτε φιλοκάλου Εἰρήνης· σεμνοὶ μὲν εἰς τοὺς θεοὺς τῷ δικαίῳ, ὅσιοι δὲ πρὸς τοὺς τοκέας τῇ θεραπείᾳ, δίκαιοι δὲ πρὸς τοὺς ἀστοὺς τῷ ἴσῳ, εὐσεβεῖς δὲ πρὸς τοὺς φίλους τῇ πίστει· τοιγαροῦν αὐτῶν ἀποθανόντων ὁ πόθος οὐ συναπέθανεν, ἀλλ' ἀθάνατος ἐν ἀσωμάτοις σώμασι ζῇ οὐ ζώντων.

ANTIPHON.

(480—411 B.C.)

CXIII.

A CASE OF HOMICIDE.

Τῷ μὲν οὖν δικάϊῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν ἐπιδῶ αὐτόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδεΐας ἤκει, ὥστε τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀποκτείναντα οὔτε τρῶσαι οὔτε ἀποκτεῖναί φησι, τὸν δὲ οὔτε ψάυσαντα τοῦ ἀκοντίου οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν γῆς ἀμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπηῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκουσίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἂν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναί φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου, ὡς ὑποδέχοιτο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια, διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν πολεμῷ τῷ τούτου βέλει περιπεσών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἔν' ἀμαρτῶν, ἀθλίως ἀπέθανε· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας ἐκὼν μὲν οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἐκὼν ἢ οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν. Ἀκουσίως δὲ οὐχ ἦσσαν ἢ ἐκουσίως ἀποκτείναντές μου τὸν παῖδα, τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενοι μὴ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φασιν, ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικάϊως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν.

CXIV.

EVIDENCE UNDER TORTURE.

Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὁμολόγει ὁ ἄνθρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δὲ φημι

ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἑξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τεθνεῶτα αὐτὸν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθὺς εἰς τὸ πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶτον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχρήτο καὶ ἀπέλυε με τῆς αἰτίας· ἔπειδ' ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βουλόμενος ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου· ἔπειδ' ὁ δὲ ἐπαύσατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτὸν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ — πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο—, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ πλέων καὶ παρὼν διὰ τέλους καὶ συνών μοι, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς ἀληθῆσιν εἰρημένους, διὰ τέλους γάρ με ἀπέλυε, τοῖς δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς ἐκείνος ἀνάγκῃ μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ διεφέρετο.

THUCYDIDES.

(About 470—400 B.C.)

CXV.

THE PRINCIPLES ON WHICH THUCYDIDES WROTE HIS HISTORY.

Καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεύσαι ἦν ἐμοί τε ὦν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν· ὡς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν αἰεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενός

ἡξίωσα γράφειν οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὅσον δυνατὸν ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεξελθών. ἐπιπόνως δὲ ἡϋρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὥς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανέται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει. κτῆμά τε ἐς αἰεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρήμα ἀκούειν ξύγκειται.

CXVI.

COMPARISON BETWEEN THE LACEDEMONIANS AND THE
ATHENIANS.

Καὶ ἅμα, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι, ἀξιοὶ νομίζομεν εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων, περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε οὐδ' ἐκλογίσασθαι πώποτε πρὸς οἷους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας καὶ ὅσον ὑμῶν καὶ ὥς πᾶν διαφέροντας ὁ ἀγὼν ἔσται. οἱ μὲν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν· ὑμεῖς δὲ τὰ ὑπάρχοντά τε σφύζειν καὶ ἐπιγινῶναι μηδὲν καὶ ἔργῳ οὐδὲ τὰναγκαῖα ἐξικέσθαι. αὖθις δὲ οἱ μὲν καὶ πρὸς δύναμιν τολμηταὶ καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δὲ ὑμέτερον τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι τῶν τε δεινῶν μηδέποτε οἶεσθαι ἀπολυθήσεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους· οἶονται γὰρ οἱ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἂν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ τῷ ἐξέλθῃν καὶ τὰ ἐτοῖμα ἂν βλάψαι. κρατοῦντές τε τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ πλείστον ἐξέρχονται καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν. ἔτι δὲ τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρώνται, τῇ γνώμῃ δὲ οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐξέλθωσιν,

οἰκεῖα στέρεσθαι ἡγοῦνται, ἃ δ' ἂν ἐπελθόντες κτήσωνται, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες, ἣν δ' ἄρα του καὶ πείρα σφαλῶσιν, ἀντελπίσαντες ἄλλα ἐπλήρωσαν τὴν χρεῖαν· μόνοι γὰρ ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν ἃ ἂν ἐπινοήσωσι διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιείσθαι ὧν ἂν γνῶσιν. καὶ ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι, καὶ ἀπολαύουσιν ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων διὰ τὸ αἰεὶ κτᾶσθαι καὶ μήτε ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πράξαι, ξυμφορὰν τε οὐχ ἡσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον. ὥστε εἴ τις αὐτοὺς ξυνελὼν φαίη πεφυκέναι ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εἶαν, ὀρθῶς ἂν εἴποι.

CXVII.

CHARACTER OF THEMISTOCLES.

Βασιλεὺς δέ, ὡς λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν καὶ ἐκέλευε ποιεῖν οὕτως. ὁ δ' ἐν τῷ χρόνῳ ὧν ἐπέσχε τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἐδύνατο κατενόησε καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας· ἀφικόμενος δὲ μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας καὶ ὅσος οὐδείς πω Ἑλλήνων διὰ τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ πείραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς, βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκεῖα γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθὼν, τῶν τε παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλείστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής· καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι καὶ ἐξηγήσασθαι οἶός τε, ὧν δ' ἄπειρος εἴη κρίναι ἱκανῶς οὐκ ἀπῆλλακτο, τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεί· ἔτι προεώρα μάλιστα· καὶ τὸ ξύμπαν εἰπεῖν φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο.

CXVIII.

PERICLES DEFENDS HIS POLICY.

„Καὶ προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν ἐς ἐμὲ γεγένηται (αἰσθάνομαι γὰρ τὰς αἰτίας), καὶ ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον, ὅπως ὑπομνήσω καὶ μέμψωμαι εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε ἢ ταῖς ξυμφοραῖς εἴκετε. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀρθομένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. καλῶς μὲν γὰρ φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἦσσον ξυναπόλλυται, κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ μᾶλλον διασώζεται. ὁπότε οὖν πόλις μὲν τὰς ἰδίας ξυμφορὰς οἶα τε φέρειν, εἰς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, πῶς οὐ χρή πάντας ἀμύνειν αὐτῇ, καὶ μὴ ὃ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε· ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίσθε, καὶ ἐμέ τε τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς οἱ ξυνέγνωτε δι' αἰτίας ἔχετε. καίτοι ἐμοὶ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ ὀργίξεσθε ὡς οὐδενὸς οἶομαι ἦσσων εἶναι γινῶναί τε τὰ δέοντα καὶ ἐρμηνεύσαι τὰῦτα, φιλόπολις τε καὶ χρημάτων κρείσσω. ὃ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθῃ· ὃ τ' ἔχων ἀμφοτέρω, τῇ δὲ πόλει δύσνους, οὐκ ἂν ὁμοίως τι οἰκείως φράζοι· προσόντος δὲ καὶ τοῦδε, χρήμασι δὲ νικωμένον, τὰ ξύμπαντα τούτου ἐνὸς ἂν πωλοῖτο. ὥστ' εἴ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἐτέρων προσεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπέισθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φερόιμην.

CXIX.

CLEON SPEAKS AGAINST THE MYTILENIANS.

Ἦν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἡδικοκίας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἷτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἢ οἷτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, συγγνώμην

ἔχω· νῆσον δὲ οὔτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοί τε οἰκούντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ' ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανεστήσαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπόστασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν), ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιοτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτῶμενοι ἀντεπολέμησαν· παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὔτε αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραντο, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾤήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστον ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν, καὶ κακοπραγίαν ὥς εἰπεῖν ῥᾶον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασφύζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλοι μηδὲν διαφερόντως τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐξύβρισαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν·

CXX.

LACEDEMONIAN ATTACK ON PYLE.

Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου οἱ Ἀθηναῖοι ἐθάρσυσάν τε μᾶλλον καὶ ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἄραντες τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ προσέβαλλον τῷ τειχίσματι καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα οὖσαις τεσσαράκοντα καὶ τρισί· ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους, Σπαρτιάτης.

προσέβαλλε δὲ ἡ περὶ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἡμύνοντο· οἱ δὲ κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες ἐν τῷ μέρει τοὺς ἐπίπλους ἐποιοῦντο, προθυμία τε πάσῃ χρώμενοι καὶ παρακελευσμῷ, εἴ πως ὥσάμενοι ἔλοιεν τὸ τεῖχισμα. πάντων δὲ φανερώτατος Βρασίδας ἐγένετο. τριηραρχῶν γὰρ καὶ ὀρῶν τοῦ χωρίου χαλεποῦ ὄντος τοὺς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας, εἴ πῃ καὶ δοκοίῃ δυνατόν εἶναι σχεῖν, ἀποκνοῦντας καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν, ἐβόα λέγων ὥς οὐκ εἰκὸς εἶη ξύλων φειδομένους τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιδεῖν τεῖχος πεποιημένους, ἀλλὰ τὰς τε σφετέρας ναῦς βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ὁκείλαντας δὲ καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάοντας τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι.

CXXI.

MASSACRE AT CORCYRA.

Παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι ἐς οἶκημα μέγα κατεῖρξαν, καὶ ὕστερον ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας διήγον διὰ δυοῖν στοίχοις ὀπλιτῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρὸς ἀλλήλους καὶ παιομένους καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρτεταγμένων, εἴ πού τις τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ· μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προῖοντας.

Καὶ ἐς μὲν ἄνδρας ἐξήκοντα ἔλαθον τοὺς ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες καὶ διαφθείραντες (ᾤοντο γὰρ αὐτοὺς μεταστήσοντάς ποι ἄλλοσε ἄγειν)· ὥς δὲ ἦσθοντο καὶ τις αὐτοῖς ἐδήλωσε, τοὺς τε Ἀθηναίους ἐπεκαλοῦντο καὶ ἐκέλευον σφᾶς, εἴ βούλονται, αὐτοὺς διαφθεῖρειν, ἐκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ἐξίεναι, οὐδ' ἐστέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα. οἱ δὲ Κερκυραῖοι κατὰ μὲν τὰς

θύρας οὐδ' αὐτοὶ διανοοῦντο βιάζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν ἔβαλλον τῷ κεράμῳ καὶ ἐτόξευον κάτω. οἱ δὲ ἐφυλάσσοντό τε ὥς ἐδύναντο καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, οἷστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκείνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες καὶ [ἐκ] κλινῶν τινων, αἱ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες ἀπαγχόμενοι, παντί [τε] τρόπῳ τὸ πολὺ τῆς νυκτός (ἐπεγένετο γὰρ νύξ τῷ παθήματι) ἀναλοῦντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω διεφθάρησαν. καὶ αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, φορμηδὸν ἐπὶ ἀμάξας ἐπιβαλόντες ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

CXXII.

ALCIBIADES ASSERTS HIS CLAIMS.

„Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἐτέρων, ὦ Ἀθηναῖοι, ἄρχειν (ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδὴ μου Νικίας καθήψατο), καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι. ὦν γὰρ πέρι ἐπιβότης εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι καὶ ὠφελίαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάζε θεωρίας, πρότερον ἐλπίζοντες αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι, διότι ἄρματα μὲν ἐπὶ τὰ καθήκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδιώτης πρότερον, ἐνίκησα δὲ καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην καὶ τᾶλλα ἀξίως τῆς νίκης παρεσκευασάμην· νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα, ἐκ δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοὺς ξένους καὶ αὕτη ἰσχὺς φαίνεται. καὶ οὐκ ἄχρηστος ἦδ' ἡ ἄνοια, ὅς ἂν τοῖς ἰδίῳις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ, οὐδέ γε ἄδικον ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα μὴ ἴσον εἶναι, ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πράσσων πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ· ἀλλ' ὥσπερ δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω καὶ ὑπὸ τῶν

εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος, ἢ τὰ ἴσα νέμων τὰ ὁμοῖα ἀνταξιούτω. οἶδα δὲ τοὺς τοιούτους καὶ ὅσοι ἐν τινος λαμπρότητι προέσχον ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων προσποιήσιν τε ξυγγενείας τισὶ καὶ μὴ οὔσης καταλιπόντας, καὶ ἥς ἂν ᾧσι πατρίδος, ταύτῃ αὔχῃσιν, ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ' ἀμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων.

CXXIII.

RETREAT FROM SYRACUSE.

Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ [τῷ] Δημοσθένει ἱκανῶς παρεσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἐν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὅψει ἐκάστῳ ἀλγεῖν καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὅποτε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβον καθίστατο, καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματαῖαι τε καὶ ἀσθενεῖς πολὺ τῶν τεθνεώτων λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιούντες καὶ ἕνα ἕκαστον ἐπιβούμενοι, εἴ τινὰ πού τις ἴδοι ἢ ἐταίρων ἢ οἰκείων, τῶν τε ξυσκηνῶν ἤδη ἀπόντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναιντο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμῃ καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ [ὀλίγων] ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι ὥστε δάκρυσιν πᾶν τὸ στράτευμα πλησθὲν καὶ ἀπορίᾳ τοιαύτῃ μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείξῳ ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μὴ πάθωσι.

CXXIV.

PARTY INTRIGUES AT ATHENS.

Οἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις ἐπειδὴ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπίδας τε ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν καὶ Πελοποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθόμενους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσταντό τε ἤδη καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ [στρατηγῶν] τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένη τε τὸν Ἀγνωνος καὶ Ἀριστοκράτη τὸν Σκελίον καὶ ἄλλους, οἳ μετέσχον μὲν ἐν τοῖς πρῶτοι τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δ', ὡς ἔφασαν, τό τε ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην σπουδῇ πάνυ, τοὺς τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους [ἔπεμπον] μή τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, οὗτοι ἀπαλλαξείειν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύναι καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαιτέραν καθιστάναι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς, κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται· πάντες γὰρ αὐθμερὸν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι· ἐκ δὲ δημοκρατίας, αἰρέσεως γιγνομένης, ῥᾶον τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσοῦμένους τις φέρει. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας εἶσεσθαι. ἡγωνίζετο οὖν εἰς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

ANDOCIDES.

CXXV.

AN INFORMER.

Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῇ, ᾧ ἄνδρες, τοιαύτη· ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη γινῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρῶτους μὲν Μαντίθειον καὶ Ἀψεφίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθημένους ἔνδον, εἴτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου ψήφισμα καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπογραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νῦν ἔσται πρὶν πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν ἡ βουλὴ ὥς εἶ λέγει. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαντίθεος καὶ Ἀψεφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἰκετεύοντες μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγυηθέντες κριθῆναι. μόλις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς ἐγγυητὰς, οὓς ἔδει ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἠγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλὴ ἐξελθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἵεναι εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακρῷ τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεὶ εἰς τὴν Ἴπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἱππεῖς ἔτι πρὸ νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἥκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλήν εἰς ἀκρόπολιν ἵεναι κάκεϊ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην ὥς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἡγον εἰς τὸ πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

CXXVI.

ANDOCIDES PLEADS FOR HIMSELF.

Ἐχει δὲ καὶ ὑμῖν ὧ ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὕσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότ' ἦν ὄνειδος, ὅτ' ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριὼν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθὼν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδένα πώποτε ὧφλον, οὐδ' ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτῃ καὶ κοινοτάτῃ ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστάς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνᾶσι, καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθῃσθε, ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἑμαντοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὐπω γεγένηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε· εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε, καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλλυτε.

LYSIAS.

(About 445—380 B.C.)

CXXVII.

A SCENE IN PRISON.

Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸ δεσμωτήριον ὁ μὲν ἀδελφήν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ' ἥτις ἦν ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ ὕστατα ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτήσκειαν. Καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφήν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὖσαν. Πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφικνεῖται, μέλαν ἱμάτιον ἡμφιεσμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτῃ ξυμφορᾷ κεχρημένη. Ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ ἑαυτοῦ διέθετο ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτου τουτουὶ ἔλεγεν, ὅτι οἱ αἷτιος ἦν τοῦ θανάτου, καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τουτῷ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν κυεῖν ἐξ αὐτοῦ, ἔαν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γενομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς φονέα ὄντα. Ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

CXXVIII.

MANTITHEUS DENIES HAVING SERVED UNDER THE THIRTY.

Ἐπειτα δ' ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππέυσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. Ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππέυσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξῃτε παρ' αὐτῶν.

Ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὗτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς ξυνδίοις οὔτε κατὰστασιν παραλαβόντα. Καίτοι πᾶσι ῥᾷδιον τοῦτο γινῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. Ὡστε πολὺν ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾷδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἰππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. Ἔτι δέ, ὦ βουλῇ, εἴπερ ἵππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἕξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἡξίου, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. Ὅρῳ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἰππευσάντων βουλευόντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους.

CXXIX.

A DAUGHTER REPROACHES HER FATHER FOR HIS TREATMENT OF HER CHILDREN.

Ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγείους ἐπὶ τόκῳ δεδανεισμένης, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς καὶ ἑπιπλα πολλοῦ ἄξια· φοιτᾶν δὲ καὶ σίτον αὐτοῖς ἐκ Χερρονήσου καθ' ἕκαστον ἑνιαυτόν. „Ἐπειτα σὺ ἐτόλμησας” ἔφη „εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε καὶ τριάκοντα στατήρας, ἅπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐγὼ σοι ἔδωκα, καὶ ἐκβαλεῖν τούτους ἡξιώκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετ' ἀκολουθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μεθ' ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν ἃς ἐκεῖνος παρὰ σοὶ κατέθετο. Καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυνῆς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ

τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδείξαι προθυμεί. Καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φοβεῖ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν ξυνειδυῖαν αἰσχύνει, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιεῖ χρημάτων.”

CXXX.

A TROUBLESOME NEIGHBOUR.

Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. Οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προδόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλήσαντες τὰ καπηλεία, οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἐτέρας πόρρῳ μισθοῦνται; Ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθῃσιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην περιφθείρονται. Τοσοῦτοι δὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστ' οἷεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἤκειν τοῦ τεθνεώτος. Οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεὶ διάκεινται, ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ ξυμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἂν δανείσῃται αὐτοῦ νομίζει εἶναι ἢ ὃ πατήρ αὐτῷ κατέλιπεν. Ἄλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν; Ἡς ἐρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν, ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν, αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν. Οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἥς ῥᾶον τοὺς ὁδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ISAEUS.

(Flor. about 390—340 B.C.)

CXXXI.

AN UNJUST GUARDIAN.

Καὶ ἡμεῖς μὲν καταψευδομαρτυρηθέντες ἀπωλέσαμεν τὰ ὄντα· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετὰ τὴν δίκην ἐτελεύτησε, πρὶν ἐπεξελθεῖν οἷς ἐπεσκήψατο τῶν μαρτύρων· Δικαιογένης δὲ πρὸς ἡμᾶς ὡς ἐβούλετο ἀγωνισάμενος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξήλασε μὲν τὴν Κηφισοφῶντος τοῦ Παιανιέως θυγατέρα ἐκ τοῦ μέρους, ἀδελφιδὴν οὖσαν Δικαιογένους τοῦ καταλιπόντος τὰ χρήματα, ἀφείλετο δὲ τὴν Δημοκλέους γενομένην γυναῖκα, ἃ Δικαιογένης ἀδελφὸς ὢν ἔδωκεν, ἀφείλετο δὲ καὶ τὴν Κηφισοδότου μητέρα καὶ αὐτὸν τοῦτον ἅπαντα. καὶ γὰρ τούτων τοι ἅμα καὶ ἐπίτροπος καὶ κύριος καὶ ἀντίδικος ἦν, καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οἰκειότητος ἐλέου παρ' αὐτοῦ ἔτυχον, ἀλλ' ὄρφανοὶ καὶ ἔρημοι καὶ πένητες γενόμενοι πάντων καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδείων ἦσαν ἐνδεεῖς. οὕτως αὐτοὺς Δικαιογένης οὕτως ἐγγυτάτῳ ὢν γένους ἐπετρόπευεν· ὅς γε, ἃ μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῖς Θεόπομπος κατέλιπε, τοῖς τούτων ἐχθροῖς παρέδωκεν, ἃ δὲ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος καὶ ὁ πάππος αὐτοῖς ἔδωκεν, αὐτὸς ἀφείλετο πρὸ δίκης. καὶ ὁ πάντων δεινότατον, τὴν οἰκίαν αὐτῶν τὴν πατρίαν, παίδων ὄντων τούτων, πριάμενος καὶ κατασκάψας τὸν κῆπον ἐποιήσατο πρὸς τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ τῇ ἐν ἄστει. καὶ λαμβάνων μίσθωσιν ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐκ τῶν Δικαιογένους τοῦ ἡμετέρου θείου χρημάτων, τὸν ἐκείνου ἀδελφιδοῦν Κηφισόδοτον τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Ἀρμοδίῳ συνέπεμψεν εἰς Κόρινθον ἀντ' ἀκολουθοῦ· εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας ἀφίκετο. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακαῖς ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδας καὶ τρίβωνα φορεῖ, ὥσπερ ἀδικούμενός τι εἰ ἐμβάδας Κηφισόδοτος φορεῖ, ἀλλ' οὐκ ἀδικῶν ὅτι ἀφελόμενος αὐτὸν τὰ ὄντα πένητα πεποίηκεν.

CXXXII.

PROOFS OF LEGITIMACY.

Οὐ τοίνυν ἐκ τούτων δῆλόν ἐστι μόνον ὅτι ἦν ἡμῶν ἡ μήτηρ θυγάτηρ γνησία Κίρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ὁ πατήρ ἡμῶν ἔπραξε καὶ ἐξ ὧν αἱ γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν περὶ αὐτῆς ἐγίγνωσκον. ὅτε γὰρ ὁ πατήρ αὐτὴν ἐλάβανε, γάμους εἰστίασε καὶ ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους μετὰ τῶν αὐτοῦ προσηκόντων, τοῖς τε φράτορσι γαμηλίαν εἰσήνεγκε κατὰ τοὺς ἐκείνων νόμους. αἱ τε γυναῖκες αἱ τῶν δημοτῶν μετὰ ταῦτα προὔκριναν αὐτὴν μετὰ τῆς Διοκλέους γυναικὸς τοῦ Πιθέως ἄρχειν εἰς τὰ Θεσμοφόρια καὶ ποιεῖν τὰ νομιζόμενα μετ' ἐκείνης. ὁ τε πατήρ ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐγενόμεθα, εἰς τοὺς φράτορας ἡμᾶς εἰσήγαγεν, ὁμόσας κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγγυητῆς γυναικὸς εἰσάγειν· τῶν δὲ φρατόρων οὐδεὶς ἀντεῖπεν οὐδ' ἡμφισβήτησε μὴ οὐκ ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι, πολλῶν ὄντων καὶ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα σκοπουμένων. καίτοι μὴ οἶεσθ' ἂν, εἰ τοιαύτη τις ἦν ἡ μήτηρ ἡμῶν οἷαν οὗτοί φασι, μήτ' ἂν τὸν πατέρα ἡμῶν γάμους ἐστίαν καὶ γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν, ἀλλὰ ἀποκρύψασθαι ταῦτα πάντα, μήτε τὰς τῶν ἄλλων δημοτῶν γυναῖκας αἰρεῖσθαι ἂν αὐτὴν συνιεροποιεῖν τῇ Διοκλέους γυναικὶ καὶ κυρίαν ποιεῖν ἱερῶν, ἀλλ' ἑτέρα ἂν τινι περὶ τούτων ἐπιτρέπειν, μήτε τοὺς φράτορας εἰσδέχεσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ κατηγορεῖν καὶ ἐξελέγχειν, εἰ μὴ πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον τὴν μητέρα ἡμῶν εἶναι θυγατέρα γνησίαν Κίρωνος. νῦν δὲ τῇ περιφανείᾳ τοῦ πράγματος καὶ τῷ συνειδέναι ταῦτα πολλοὺς οὐδαμόθεν ἡμφισβητήθη τοιοῦτον οὐδέν. Καὶ ταῦθ' ὥς ἀληθῆ λέγω, κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

PLATO.

(427—348 B.C.)

CXXXIII.

SOCRATES DESCRIBES HIS ART.

Τῇ δέ γ' ἐμῇ τέχνῃ τῆς μαιεύσεως τὰ μὲν ἄλλα ὑπάρχει, ὅσα ἐκείναις, διαφέρει δὲ τῷ τε ἄνδρας, ἀλλὰ μὴ γυναῖκας μαιεύεσθαι, καὶ τῷ τὰς ψυχὰς αὐτῶν τικτούσας ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ τὰ σώματα. μέγιστον δὲ τοῦτ' ἐνὶ τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ, βασανίζειν δυνατὸν εἶναι παντὶ τρόπῳ, πότερον εἶδωλον καὶ ψεῦδος ἀποτίκτει τοῦ νέου ἢ διάνοια ἢ γόνιμόν τε καὶ ἀληθές. ἐπεὶ τόδε γε καὶ ἐμοὶ ὑπάρχει, ὅπερ ταῖς μαίαις ἄγονός εἰμι σοφίας, καὶ ὅπερ ἤδη πολλοὶ μοι ὠνείδισαν, ὥς τοὺς μὲν ἄλλους ἐρωτῶ, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀποκρίνομαι περὶ οὐδενὸς διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν σοφόν, ἀληθὲς ὀνειδίζουσι. τὸ δὲ αἷτιον τούτου τόδε· μαιεύεσθαί με ὁ θεὸς ἀναγκάζει, γεννᾶν δὲ ἀπεκώλυσεν. εἰμὶ δὴ οὖν αὐτὸς μὲν οὐ πάννυ τι σοφός, οὐδέ τί μοι ἔστιν εὖρημα τοιοῦτον, γεγονὸς τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔκγονον· οἱ δ' ἐμοὶ ξυγγιγνόμενοι τὸ μὲν πρῶτον φαίνονται ἔνιοι μὲν καὶ πάννυ ἀμαθεῖς, πάντες δὲ προοιούσης τῆς ξυνουσίας, οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκη, θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδιδόντες, ὥς αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις δοκοῦσι· καὶ τοῦτο ἐναργές, ὅτι παρ' ἐμοῦ οὐδὲν πώποτε μαθόντες, ἀλλ' αὐτοὶ παρ' αὐτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὖρόντες τε καὶ κατέχοντες. τῆς μέντοι μαιείας ὁ θεὸς τε καὶ ἐγὼ αἷτιος. ὦδε δὲ δῆλον· πολλοὶ ἤδη τοῦτο ἀγνοήσαντες καὶ ἑαυτοὺς αἰτιασάμενοι, ἐμοῦ δὲ καταφρονήσαντες, ἢ αὐτοὶ ἢ ὑπ' ἄλλων πεισθέντες, ἀπῆλθον πρῶϊαίτερον τοῦ δέοντος, ἀπελθόντες δὲ τὰ τε λοιπὰ ἐξήμβλωσαν διὰ πονηρὰν ξυνουσίαν καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα κακῶς τρέφοντες ἀπώλεσαν, ψευδῇ καὶ εἰδῶλα περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ ἀληθοῦς, τελευτῶντες δ' αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔδοξαν ἀμαθεῖς εἶναι.

CXXXIV.

SOPHISTICAL REASONING.

Ἦρξατο δ' οὖν ἐνθένδε ποθὲν ὁ Εὐθύδημος, ὥς ἐγῶμαι· ὦ Κλεινία, πότεροί εἰσι τῶν ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες οἱ σοφοὶ ἢ οἱ ἀμαθεῖς; Καὶ τὸ μειράκιον, ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος, ἡρυθρίασέ τε καὶ ἀπορήσας ἔβλεψεν εἰς ἐμέ. καὶ ἐγὼ γνοὺς αὐτὸν τεθορυβημένον, θάρρει, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Κλεινία, καὶ ἀποκρίναι ἀνδρείως, ὁπότερά σοι φαίνεται· ἴσως γάρ τοι ὠφελεῖ τὴν μεγίστην ὠφέλειαν. Καὶ ἐν τούτῳ ὁ Διονυσόδωρος προσκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς, πάννυ μειδιῶσας τῷ προσώπῳ, Καὶ μὲν, ἔφη, σοί, ὦ Σώκρατες, προλέγω, ὅτι ὁπότερ' ἂν ἀποκρίνηται τὸ μειράκιον, ἐξελεγχθήσεται. Καὶ αὐτοῦ μεταξὺ ταῦτα λέγοντος ὁ Κλεινίας ἔτυχεν ἀποκρινάμενος, ὥστε οὐδὲ παρακελεύεσθαι μοι ἐξεγένετο εὐλαβηθῆναι τῷ μειρακίῳ, ἀλλ' ἀπεκρίνατο, ὅτι οἱ σοφοὶ εἶεν οἱ μανθάνοντες. Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Καλεῖς δέ τινας, ἔφη, διδασκάλους, ἢ οὐ; Ὡμολόγει. Οὐκοῦν τῶν μανθανόντων οἱ διδάσκαλοι διδάσκαλοί εἰσιν, ὥσπερ ὁ κιθαριστὴς καὶ ὁ γραμματιστὴς διδάσκαλοι δῆπου ἦσαν σοῦ καὶ τῶν ἄλλων παίδων, ὑμεῖς δὲ μαθηταί; Συνέφη. Ἄλλο τι οὖν, ἡνίκα ἐμανθάνετε, οὐπὼ ἠπίστασθε ταῦτα, ἃ ἐμανθάνετε; Οὐκ ἔφη. Ἄρ' οὖν σοφοὶ ἦτε, ὅτε ταῦτα οὐκ ἠπίστασθε; Οὐ δῆτα, ἢ δ' ὅς. Οὐκοῦν εἰ μὴ σοφοί, ἀμαθεῖς; Πάννυ γε. Ὑμεῖς ἄρα μανθάνοντες ἃ οὐκ ἠπίστασθε, ἀμαθεῖς ὄντες ἐμανθάνετε. Ἐπένευσεν τὸ μειράκιον. Οἱ ἀμαθεῖς ἄρα σοφοὶ μανθάνουσιν, ὦ Κλεινία. ἀλλ' οὐχ οἱ σοφοί, ὥς σὺ οἶει. Ταῦτ' οὖν εἰπόντος αὐτοῦ, ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντος, ἅμα ἀνεθορύβησάν τε καὶ ἐγέλασαν οἱ ἐπόμενοι ἐκείνοι μετὰ τοῦ Διονυσοδώρου τε καὶ Εὐθυδήμου. Καὶ πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον ἐκδεξάμενος ὁ Διονυσόδωρος, Τί δέ, ὦ Κλεινία, ἔφη, ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής, πότεροι ἐμάνθανον τῶν παίδων τὰ ἀποστοματιζόμενα, οἱ σοφοὶ ἢ οἱ

ἀμαθείς; Οἱ σοφοί, ἔφη ὁ Κλεινίας. Οἱ σοφοὶ ἄρα μαθηά-
νουσιν, ἀλλ' οὐχ οἱ ἀμαθείς καὶ οὐκ ὀρθῶς ἄρτι Εὐθυδήμῳ
ἀπεκρίνω.

CXXXV.

THE POET IS INSPIRED.

Καὶ ὁρῶ, ὦ Ἴων, καὶ ἄρχομαί γέ σοι ἀποφαινόμενος ὃ μοι
δοκεῖ τοῦτο εἶναι. ἔστι γὰρ τοῦτο τέχνη μὲν οὐκ ὄν παρὰ
σοὶ περὶ Ὀμήρου εἶδ' λέγειν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, θεία δὲ δύναμις,
ἣ σε κινεῖ, ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνήτιν
ὠνόμασεν οἱ δὲ πολλοὶ Ἑρακλείαν. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λίθος
οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροὺς, ἀλλὰ
καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥστ' αὐτὴ δύνασθαι
ταῦτ' οὗτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους,
ὥστ' ἐνίοτε ὀρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρίων καὶ δακτυλίων
ἐξ ἀλλήλων ἥρτηται· πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς
λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. οὕτω δὲ καὶ ἡ Μοῦσα
ἐνθέους μὲν ποιεῖ αὐτή, διὰ δὲ τῶν ἐνθέων τούτων ἄλλων
ἐνθουσιαζόντων ὀρμαθὸς ἐξαρτᾶται. πάντες γὰρ οἳ τε
τῶν ἐπῶν ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἐνθεοὶ
ὄντες καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιή-
ματα, καὶ οἱ μελοποιοὶ οἱ ἀγαθοὶ ὡσαύτως, ὥσπερ οἱ κορυ-
βαντιῶντες οὐκ ἔμφρονες ὄντες ὀρχοῦνται, οὕτω καὶ οἱ μελο-
ποιοὶ οὐκ ἔμφρονες ὄντες τὰ καλὰ μέλη ταῦτα ποιοῦσιν, ἀλλ'
ἐπειδὰν ἐμβῶσιν εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰς τὸν ῥυθμόν, καὶ
βακχεύουσι καὶ κατεχόμενοι, ὥσπερ αἱ βᾶκχαι ἀρύτονται ἐκ
τῶν ποταμῶν μέλι καὶ γάλα κατεχόμεναι, ἔμφρονες δὲ οὔσαι
οὔ, καὶ τῶν μελοποιῶν ἡ ψυχὴ τοῦτο ἐργάζεται, ὅπερ αὐτοὶ
λέγουσι. λέγουσι γὰρ δήπουθεν πρὸς ἡμᾶς οἱ ποιηταί, ὅτι
ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν καὶ ναπῶν
δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται, καὶ
αὐτοὶ οὕτω πετόμενοι. καὶ ἀληθῆ λέγουσι· κοῦφον γὰρ
χρῆμα ποιητῆς ἔστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν, καὶ οὐ πρότερον

οἷός τε ποιεῖν, πρὶν ἂν ἔνθεός τε γένηται καὶ ἔκφρων καὶ ὁ νοῦς μηκέτι ἐν αὐτῷ ἐνῇ· ἕως δ' ἂν τουτὶ ἔχῃ τὸ κτῆμα, ἀδύνατος πᾶς ποιεῖν ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ χρησµωδεῖν.

CXXXVI.

THE REAL CORRUPTORS OF THE YOUTH.

Παντός, ἦν δ' ἐγώ, σπέρματος πέρι ἢ φυτοῦ, εἴτε ἐγγείων εἴτε τῶν ζώων, ἴσμεν ὅτι τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ἥς προσήκει ἐκάστῳ μὴδ' ὥρας μὴδὲ τόπου, ὅσῳ ἂν ἐρρώμενεστέρον ᾖ, τοσοῦτῳ πλείονων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων· ἀγαθῷ γάρ που κακὸν ἐναντιώτερον ἢ τῷ μὴ ἀγαθῷ. Πῶς δὲ οὐ; Ἐχει δὴ, οἶμαι, λόγον τὴν ἀρίστην φύσιν ἐν ἀλλοτριωτέρα οὔσαν τροφῇ κάκιον ἀπαλλάττειν τῆς φαύλης. Ἐχει. Οὐκοῦν ἦν δ' ἐγώ, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω φῶμεν τὰς εὐφυστάτας κακῆς παιδαγωγίας τυχοῦσας διαφερόντως κακὰς γίγνεσθαι; ἢ οἶε τὰ μεγάλα ἀδικήματα καὶ τὴν ἄκρατον πονηρίαν ἐκ φαύλης, ἀλλ' οὐκ ἐκ νεανικῆς φύσεως τροφῇ διολοµένης γίγνεσθαι, ἀσθενῇ δὲ φύσιν μεγάλων οὔτε ἀγαθῶν οὔτε κακῶν αἰτίαν ποτὲ ἔσεσθαι; Οὐκ, ἀλλά, ἦ δ' ὅς, οὕτως. Ἦν τοίνυν ἔθεμεν τοῦ φιλοσόφου φύσιν, ἂν μὲν, οἶμαι, μαθήσεως προσηκούσης τύχῃ, εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἀνάγκη αὐξανομένην ἀφικνεῖσθαι, ἐὰν δὲ μὴ ἐν προσηκούσῃ σπαρεῖσά τε καὶ φυτευθεῖσα τρέφεται, εἰς πάντα τὰναντία αὖ, ἐὰν μὴ τις αὐτῇ βοηθήσας θεῶν τύχῃ. ἢ καὶ σὺ ἡγεί, ὥσπερ οἱ πολλοί, διαφθειρομένους τινὰς εἶναι ὑπὸ σοφιστῶν νέους, διαφθείροντας δὲ τινὰς σοφιστὰς ἰδιωτικούς, ὃ τι καὶ ἄξιον λόγον, ἀλλ' οὐκ αὐτοὺς τοὺς ταῦτα λέγοντας μεγίστους μὲν εἶναι σοφιστάς, παιδεύειν δὲ τελεώτατα καὶ ἀπεργάζεσθαι οἷους βούλονται εἶναι καὶ νέους καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας; Πότε δὴ; ἢ δ' ὅς. Ὅταν, εἶπον, ξυγκαθεζόμενοι ἄθροοι πολλοὶ εἰς ἐκκλησίας ἢ εἰς δικαστήρια ἢ θέατρα ἢ στρατόπεδα ἢ τινα ἄλλον κοινὸν πλῆθος ξύλλογον ξὺν πολλῷ θορύβῳ τὰ μὲν ψέγωσι τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων,

τὰ δὲ ἐπαινῶσιν, ὑπερβαλλόντως ἐκάτερα, καὶ ἐκβοῶντες καὶ κροτοῦντες, πρὸς δ' αὐτοῖς αἷ τε πέτραι καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἂν ᾧσιν, ἐπηχουντες διπλάσιον θόρυβον παρέχουσι τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τὸν νέον, τὸ λεγόμενον, τίνα οἶει καρδίαν ἰσχεῖν; ἢ ποῖαν ἂν αὐτῷ παιδείαν ἰδιωτικὴν ἀνθέξῃ, ἣν οὐ κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τοιούτου ψόγου ἢ ἐπαίνου οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοὴν ἢ ἂν οὗτος φέρῃ, καὶ φήσῃν τε τὰ αὐτὰ τούτοις καλὰ καὶ αἰσχροῦ εἶναι, καὶ ἐπιτηδεύσειν ἅπερ ἂν οὗτοι, καὶ ἔσεσθαι τοιούτον;

CXXXVII.

ALCIBIADES PRAISES SOCRATES.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ᾧ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω, δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα, ἔσται δ' ἡ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημὶ γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἐρμογλυφείοις καθημένοις, οὔστινας ἐργάζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας· οἱ διχάδε διοιχθέντες φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημι αἷ εἰκέναι αὐτὸν τῷ Σατύρῳ, τῷ Μαρσῦ. ὅτι μὲν οὖν τό γε εἶδος ὅμοιος εἶ τούτοις, ᾧ Σώκρατες, οὐδ' ἂν αὐτὸς δῆπου ἀμφισβητήσῃς· ὥς δὲ καὶ τὰλλα ἔοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε. ὑβριστὴς εἶ· ἢ οὐ; ἐὰν γὰρ μὴ ὁμολογῇς, μάρτυρας παρέξομαι. ἀλλ' οὐκ αὐλητὴς; πολὺ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου· ὁ μὲν γὰρ δι' ὀργάνων ἐκίλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι νυνὶ ὃς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῇ. ἃ γὰρ Ὀλυμπος ἡὔλει, Μαρσύου λέγω, τούτου διδάξαντος. τὰ οὖν ἐκείνου ἐάν τε ἀγαθὸς αὐλητὴς αὐλῇ ἐάν τε φαῦλη αὐλητρίς, μόνον κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταῦτον τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν του ἄλλου ἀκούωμεν λέγοντος καὶ πάννυ ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλους λόγους, οὐδὲν

μέλει, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ τις ἀκούῃ ἢ τῶν σῶν λόγων, ἄλλου λέγοντος, καὶ πάνυ φαῦλος ἢ ὁ λέγων, εἴαν τε γυνὴ ἀκούῃ εἴαν τε ἀνὴρ εἴαν τε μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι ἐσμέν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιῶντων ἢ τε καρδίᾳ πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν λόγων τῶν τούτου. ὁρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ αὐτὰ πάσχοντας.

CXXXVIII.

THE WORLD OF BEING.

Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποθ' ὕμνήσει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ὧδε. τολμητέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα. ἡ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῃ θεατῇ νῷ· περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος τοῦτον ἔχει τὸν τόπον. ἅτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη, καὶ ἀπάσης ψυχῆς, ὅση ἂν μέλλῃ τὸ προσήκον δέξασθαι, ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν ἀγαπᾷ τε καὶ θεωροῦσα τὰ ληθῇ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ, ἕως ἂν κύκλῳ ἢ περιφορᾷ εἰς ταῦτον περιενέγκῃ. ἐν δὲ τῇ περιόδῳ καθορᾷ μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ ἐπιστήμην οὐχ, ἢ γένεσις πρόσεστιν, οὐδ' ἢ ἐστὶ που ἑτέρα ἐν ἑτέρῳ οὖσα ὧν ἡμεῖς νῦν ὄντων καλοῦμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ ὅ ἐστιν ὄν ὄντως ἐπιστήμην οὖσαν· καὶ τὰλλα ὡσαύτως τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη καὶ ἐστιαθεῖσα, δῦσα πάλιν εἰς τὸ εἶσω τοῦ οὐρανοῦ, οἴκαδε ἦλθεν. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτιν τούτους ἵππους στήσας παρέβαλεν ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισε.

CXXXIX.

TRUE RHETORIC.

ΣΩ. Τί δὲ τὸν μελίγηρον Ἀδραστον οἰόμεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὧν νῦν δὴ ἡμεῖς διημὲν τῶν παγκάλων τεχνημάτων, βραχυλογιῶν τε καὶ εἰκονολογιῶν καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' αὐγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα, πότερον χαλεπῶς ἂν αὐτοὺς, ὥσπερ ἐγὼ τε καὶ σύ, ὑπ' ἀγροικίας ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον εἰς τοὺς ταῦτα γεγραφότας τε καὶ διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην, ἢ ἅτε ἡμῶν ὄντας σοφωτέρους κἂν νῦν ἐπιπλῆξαι εἰπόντας. Ὡ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, οὐ χρή χαλεπαίνειν, ἀλλὰ συγγιγνώσκειν, εἴ τινες μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι ἀδύνατοι ἐγένοντο ὀρίσασθαι, τί ποτ' ἔστι ῥητορικὴ, ἐκ δὲ τούτου τοῦ πάθους τὰ πρὸ τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματ' ἔχοντες ῥητορικὴν ψήθησαν εὐρηκέναι, καὶ ταῦτα δὴ διδάσκοντες ἄλλους ἡγοῦνται σφισι τελέως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι, τὸ δ' ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν τε καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι, ὡς οὐδὲν ἔργον, αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητὰς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. ΦΑΙ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύει τοιοῦτόν τι εἶναι τὸ τῆς τέχνης, ἣν οὗτοι οἱ ἄνδρες ὡς ῥητορικὴν διδάσκουσί τε καὶ γράφουσι, καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἀληθῆ εἰρηκέναι. ἀλλὰ δὴ τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἂν τις δύναιτο πορίσασθαι; ΣΩ. Τὸ μὲν δύνασθαι, ὦ Φαῖδρε, ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι, εἰκός, ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον ἔχειν ὥσπερ τᾶλλα· εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶς εἶναι, ἔσει ῥήτωρ ἐλλόγιμος προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην· ὅτου δ' ἂν ἐλλίπης τούτων, ταύτῃ ἀτελὴς ἔσει. ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη, οὐχ ἢ Τισίας τε καὶ Θρασύμαχος πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἢ μέθοδος. ΦΑΙ. Ἀλλὰ πῇ δὴ; ΣΩ. Κινδυνεύει, ὦ ἄριστε, εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι. ΦΑΙ. Τί δὴ; ΣΩ. Πᾶσαι, ὅσαι μεγάλαι τῶν τέχνων, προσδέονται ἀδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως περί· τὸ γὰρ ὑψηλόνουν

τοῦτο καὶ πάντα τελεσιουργὸν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεν εἰσιέναι. ὁ καὶ Περικλῆς πρὸς τῷ εὐφύῃς εἶναι ἐκτήσατο· προσπεσὼν γάρ, οἶμαι, τοιοῦτῳ ὄντι Ἀναξαγόρᾳ, μετεωρολογίας ἐμπλησθεὶς καὶ ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ ἀνοίας ἀφικόμενος, ὃν δὴ περὶ τὸν πολλὸν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας, ἐντεῦθεν εἴλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον αὐτῇ.

ISOCRATES.

(436—338 B.C.)

CXL.

THE USEFULNESS OF PUBLIC FESTIVALS.

Τῶν τοίνυν τὰς πανηγύρεις καταστησάντων δικαίως ἐπαινουμένων, ὅτι τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν παρέδωκαν ὥστε σπείσασθαι καὶ τὰς ἔχθρας τὰς ἐνεστηκυίας διαλυσάμενους συνελθεῖν εἰς ταῦτόν, καὶ μετὰ ταῦτ' εὐχὰς καὶ θυσίας κοινὰς ποιησάμενους ἀναμνησθῆναι μὲν τῆς συγγενείας τῆς πρὸς ἀλλήλους ὑπαρχούσης, εὐμεινεστέρας δ' εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ τὰς τε παλαιὰς ξενίας ἀνανεώσασθαι καὶ καινὰς ἐτέρας ποιήσασθαι, καὶ μήτε τοῖς ἰδιώταις μήτε τοῖς διενεγκούσι τὴν φύσιν ἄργον εἶναι τὴν διατριβήν, ἀλλ' ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων ἐγγενέσθαι τοῖς μὲν ἐπιδείξασθαι τὰς αὐτῶν εὐτυχίας, τοῖς δὲ θεάσασθαι τούτους πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους, καὶ μηδετέρους ἀθύμως διάγειν, ἀλλ' ἑκατέροις ἔχειν, ἐφ' οἷς φιλοτιμηθῶσιν, οἱ μὲν ὅταν ἴδωσι τοὺς ἀθλητὰς αὐτῶν ἔνεκα πονοῦντας, οἱ δ' ὅταν ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι πάντες ἐπὶ τὴν σφετέραν θεωρίαν ἤκουσι,— τοσοῦτων τοίνυν ἀγαθῶν διὰ τὰς συνόδους ἡμῖν γιγνομένων οὐδ' ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡμῶν ἀπελείφθη. καὶ γὰρ θεάματα πλείστα καὶ κάλλιστα κέκτηται, τὰ μὲν ταῖς δαπάναις ὑπερβάλλοντα, τὰ δὲ κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, τὰ δ' ἀμφοτέροις τούτοις διαφέροντα· καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰσαφικνουμένων ὥς ἡμᾶς τοσοῦτόν ἐστιν, ὥστ' εἴ τι ἐν τῷ πλησιάζειν ἀλλήλοις ἀγαθόν ἐστι, καὶ τοῦθ' ὑπ' αὐτῆς περιελήφθαι. πρὸς δὲ

τούτοις καὶ φιλίας εὐρεῖν πιστοτάτας καὶ σύνουσίαις ἐντυχεῖν παντοδαπωτάταις μάλιστα παρ' ἡμῖν ἔστιν, ἔτι δ' ἀγῶνας ἰδεῖν μὴ μόνον τάχους καὶ ῥώμης ἀλλὰ καὶ λόγων καὶ γνώμης καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων, καὶ τούτων ἄθλα μέγιστα. πρὸς γὰρ οἷς αὐτὴ τίθησι, καὶ τοὺς ἄλλους διδόναι συναναπείθει· τὰ γὰρ ὑφ' ἡμῶν κριθέντα τοσαύτην λαμβάνει δόξαν ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι. χωρὶς δὲ τούτων αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσθαι ταχέως διελύθησαν, ἡ δ' ἡμετέρα πόλις ἅπαντα τὸν αἰῶνα τοῖς ἀφικνουμένοις πανήγυρίς ἐστιν.

CXLI.

THE FORMER RIVALRY OF ATHENS AND SPARTA.

Ἀεὶ μὲν οὖν οἷ θ' ἡμέτεροι πρόγονοι καὶ Λακεδαιμόνιοι φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους εἶχον, οὐ μὴν ἀλλὰ περὶ καλλίστων ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἐφιλονίκησαν, οὐκ ἐχθροὺς ἀλλ' ἀνταγωνιστὰς σφᾶς αὐτοὺς εἶναι νομίζοντες, οὐδ' ἐπὶ δουλείᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων τὸν βάρβαρον θεραπεύοντες, ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κοινῆς σωτηρίας ὁμονοοῦντες, ὁπότεροι δὲ ταύτης αἴτιοι γενήσονται, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἄμιλλαν. ἐπεδείξαντο δὲ τὰς αὐτῶν εὐψυχίας πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπὸ Δαρείου πεμφθεῖσιν. ἀποβάντων γὰρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν οἱ μὲν οὐ περιέμεναν τοὺς συμμάχους, ἀλλὰ τὸν κοινὸν πόλεμον ἴδιον ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπήντων τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, ὀλίγοι πρὸς πολλὰς μυριάδας, ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, οἱ δ' οὐκ ἔφθασαν πυθόμενοι τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελήσαντες ἦκον ἡμῖν ἀμυνοῦντες, τοσαύτην ποιησάμενοι σπουδὴν, ὅσην περ ἂν τῆς αὐτῶν χώρας πορθουμένης. σημεῖον δὲ τοῦ τάχους καὶ τῆς ἀμίλλης· τοὺς μὲν γὰρ ἡμετέρους προγόνους φασὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας πυθέσθαι τε τὴν ἀπόβασιν τῶν βαρβάρων καὶ βοηθήσαντας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς χώρας μάχῃ

νικήσαντας τρόπαιον στήσαι τῶν πολεμίων, τοὺς δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν στρατοπέδῳ πορευομένους· οὕτω σφόδρ' ἠπείχθησαν οἱ μὲν μετασχεῖν τῶν κινδύνων, οἱ δὲ φθῆναι συμβαλόντες πρὶν ἔλθειν τοὺς βοηθησοντας.

CXLII.

THE ANCIENT CONSTITUTION OF ATHENS.

Οἱ γὰρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον τὴν πόλιν διοικοῦντες κατεστήσαντο πολιτείαν οὐκ ὀνόματι μὲν τῷ κοινοτάτῳ καὶ πραιοτάτῳ προσαγορευομένην, ἐπὶ δὲ τῶν πράξεων οὐ τοιαύτην τοῖς ἐντυγχάνουσι φαινομένην, οὐδ' ἢ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπαίδευσεν τοὺς πολίτας ὥσθ' ἠγεῖσθαι τὴν μὲν ἀκολασίαν δημοκρατίαν, τὴν δὲ παρανομίαν ἐλευθερίαν, τὴν δὲ παρρησίαν ἰσονομίαν, τὴν δ' ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ποιεῖν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ καὶ μισοῦσα καὶ κολάζουσα τοὺς τοιούτους βελτίους καὶ σωφρονεστέρους ἅπαντας τοὺς πολίτας ἐποίησεν. μέγιστον δ' αὐτοῖς συνεβάλετο πρὸς τὸ καλῶς οἰκεῖν τὴν πόλιν, ὅτι δυοῖν ἰσοτήτοιν νομιζόμεναι εἶναι, καὶ τῆς μὲν ταῦτον ἅπασιν ἀπονεμούσης, τῆς δὲ τὸ προσῆκον ἐκάστοις, οὐκ ἠγνόουν τὴν χρησιμωτέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσαν τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς ἀπεδοκίμαζον ὥς οὐ δικαίαν οὔσαν, τὴν δὲ κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον τιμῶσαν [καὶ κολάζουσαν] προηροῦντο καὶ διὰ ταύτης ᾗκουσιν τὴν πόλιν, οὐκ ἐξ ἁπάντων τὰς ἀρχὰς κληροῦντες ἀλλὰ τοὺς βελτίστους καὶ τοὺς ἱκανωτάτους ἐφ' ἕκαστον τῶν ἔργων προκρίνοντας. τοιούτους γὰρ ἠλπιζον ἔσεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους, οἳ περ ἂν ᾧσιν οἱ τῶν πραγμάτων ἐπιστατοῦντες. ἔπειτα καὶ δημοτικωτέραν ἐνόμιζον εἶναι ταύτην τὴν κατάστασιν ἢ τὴν διὰ τοῦ λαγχάνειν γιγνομένην· ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει τὴν τύχην βραβεύσειν καὶ πολλάκις λήψεσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς ὀλιγαρχίας ἐπιθυμοῦντας, ἐν δὲ τῷ προκρίνειν τοὺς ἐπιεικεστάτους τὸν δῆμον ἔσεσθαι κύριον ἐλέσθαι τοὺς ἀγαπῶντας μάλιστα τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν.

DEMOSTHENES.

(383—322 B.C.)

CXLIII.

DEMOSTHENES AND THE PEACE PARTY.

Πάντα τοίνυν τ' ἄλλ' εἰπὼν ἂν ἡδέως, καὶ δείξας ὃν τρόπον ὑμᾶς ἔνιοι καταπολιτεύονται, τὰ μὲν ἄλλ' ἑάσω· ἄλλ' ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ, εὐθὺς ἀναστὰς τις λέγει τὸ τὴν εἰρήνην ἄγειν ὥς ἀγαθὸν καὶ τὸ τρέφειν δύναμιν μεγάλην ὥς χαλεπὸν, καὶ “διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται” καὶ τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλουσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν ὅ τι βούλεται. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ καὶ τὸ μηδὲν ἤδη ποιεῖν, ἃ δέδοιχ' ὅπως μήποθ' ἡγήσεσθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι, τούτοις δ' αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς ὁ τούτων. ἐγὼ δ' οἶμαι τὴν μὲν εἰρήνην ἄγειν οὐχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν, οἱ πεπεισμένοι κάθησθε, ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράττοντα· ἂν γὰρ ἐκεῖνος πεισθῇ, τά γ' ἅψ' ὑμῶν ὑπάρχει· νομίζειν δ' εἶναι χαλεπὰ οὐχ ὅσ' ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν· καὶ τὸ “διαρπασθήσεται τὰ χρήματα” τῷ φυλακῇ ἐπείν, δι' ἧς σωθήσεται, κωλύειν, οὐχὶ τῷ τοῦ συμφέροντος ἀφυστάναι. καίτοι ἔγωγ' ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα λυπεῖ τινὰς ὑμῶν, εἰ διαρπασθήσεται, ἃ καὶ φυλάττειν καὶ κολάζειν τοὺς ἀδικούντας ἐφ' ὑμῖν ἐστι, τὴν δ' Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτως Φίλιππος ἀρπάζων οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρπάζων.

CXLIV.

ATHENS COULD NOT BE FALSE TO HER PAST.

Ἐπειδὴ δὲ πολλὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται, βούλομαί τι καὶ παράδοξον εἰπεῖν. καί μου πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μηδεὶς τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ' εὐνοίας ὃ λέγω θεωρήσάτω. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι,

καὶ προήδεσαν πάντες, καὶ σὺ προὔλεγες, Αἰσχίνη, καὶ διεμαρτύρου βωῶν καὶ κεκραγώς, ὃς οὐδ' ἐφθέγγω, οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν, εἴπερ δόξης ἢ προγόνων ἢ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἶχε λόγον. νῦν μὲν γε ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξιοῦσα προεστάναι τῶν ἄλλων, εἴτ' ἀποστᾶσα τούτου, Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάντας ἂν ἔσχεν αἰτίαν. εἰ γὰρ ταῦτα προεῖτο ἀκονιτί, περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι, τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ; μὴ γὰρ τῆς πόλεως γε, μηδ' ἐμοῦ. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς πρὸς Διὸς ἐωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνουμένους, εἰ τὰ μὲν πράγματ' εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστη, ἡγεμῶν δὲ καὶ κύριος ἡρέθη Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτ' ἀγῶνα ἔτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι, καὶ ταῦτα μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἔμπροσθε χρόνοις ἀσφάλειαν ἄδοξον' μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἡρημένης. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλλήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ παρὰ Θηβαίων καὶ παρὰ τῶν ἔτι τούτων πρότερον ἰσχυρῶν γενομένων Λακεδαιμονίων καὶ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει, ὅτι βούλεται λαβούσῃ καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχούσῃ τὸ κελευόμενον ποιεῖν καὶ ἔαν ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προεστάναι. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦθ', ὥς ἔοικε, τοῖς τότε Ἀθηναίοις πατρία οὐδ' ἀνεκτὰ οὐδ' ἔμφυτα, οὐδ' ἐδυνήθη πώποτε τὴν πόλιν οὐδεὶς ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πείθαι τοῖς ἰσχύουσι μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττουσι προσθέμενην ἀσφαλῶς δουλεύειν, ἀλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκε.

CXLV.

THE STATE MUST NOT REVOKE ITS GIFTS.

Ἐπι τοίνυν ὑμᾶς κἀκείνο εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ὅπως μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξαισθ' ἂν, τοῦτο δημοσίᾳ ποιοῦντες φανήσεσθε. ἡμῶν τοίνυν οὐδ' ἂν εἰς οὐδὲν ὧν ἰδίᾳ τινὶ δοίη, τοῦτ' ἀφέ-

λοιτο πάλιν, ἀλλ' οὐδ' ἐπιχειρήσειεν ἄν. μὴ τοίνυν μηδὲ δημοσίᾳ τοῦτο ποιήσητε, ἀλλὰ κελεύετε τούτους τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ τοῦ νόμου, εἴ τινα τῶν εὐρημένων τὴν δωρεὰν ἀνάξιον εἶναί φασιν ἢ μὴ πεποιηκότα ἐφ' οἷς ἡῦρετο ἔχειν, ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ἐγκαλοῦσιν τινι, γράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον ὃν παρεισφέρομεν νῦν ἡμεῖς, ἢ θέντων ἡμῶν, ὥσπερ ἐγγνώμεθα καὶ φαμέν θήσειν, ἢ θέντας αὐτούς, ὅταν πρῶτον γένωνται νομοθέται. ἔστι δ' ἐκάστω τις αὐτῶν, ὡς ἔοικεν, ἐχθρός, τῷ μὲν Διόφαντος, τῷ δ' Εὐβουλος, τῷ δ' ἴσως ἄλλος τις. εἰ δὲ τοῦτο φεύγονται καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν, σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει, ἢ τούτων ἕκαστος ὁκνεῖ τοὺς ἐχθροὺς ἀφαιρούμενος ὀφθῆναι. ταῦθ' ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀφηρημένους φαίνεσθαι, καὶ τοὺς εὖ τι πεποιηκότας ὑμᾶς, οἷς οὐδεὶς ἄν ἐγκαλέσαι, νόμῳ τὰ δοθέντ' ἀπολωλέκεναι δι' ὑμῶν ἀθρόους, παρόν, εἴ τις ἄρ' ἐστὶν ἀνάξιος, εἷς ἢ δύο ἢ πλείους, γραφῇ διὰ τούτων ταῦτο τοῦτο παθεῖν κατ' ἄνδρα κριθέντας. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχειν οὐδέ γ' ἀξίως ὑμῶν.

CXLVI.

WHEN A MINING SUIT IS PERMISSIBLE.

Οὗτος σαφῶς ὁ νόμος διήρηκεν ὢν εἶναι δίκας προσήκει μεταλλικάς. οὐκοῦν ὁ μὲν νόμος, εἴαν τις ἐξίλλη τινὰ τῆς ἐργασίας, ὑπόδικον ποιεῖ. ἐγὼ δ' οὐχ ὅπως αὐτὸς ἐξίλλω, ἀλλ' ὢν ἄλλος τοῦτον ἀπεστέρει, τούτων ἐγκρατὴ κατέστησα καὶ παρέδωκα, καὶ πρατὴρ τούτου δεηθέντος ἐγενόμην. ναι, φησίν. ἀλλὰ κἄν ἄλλο τι ἀδικῇ τις περὶ τὰ μέταλλα, καὶ τούτων εἰσὶ δίκαι. ὀρθῶς γ', ὦ Πανταίνετε. ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστίν; ἂν τύφῃ τις, ἂν ὅπλα ἐπιφέρῃ, ἂν ἐπικατατέμνῃ τῶν μέτρων ἐντός. ταῦτ' ἐστὶ τᾶλλα, ὢν οὐδὲν δήπου πέπρακται πρὸς ὑμᾶς ἐμοί, πλὴν εἰ τοὺς κομιζομένους, ἢ προεῖντό σοι, μεθ' ὅπλων ἦκειν νομίξεις. εἰ δὲ ταῦθ' ἡγεί, πρὸς ἅπαντας τοὺς προῖεμένους τὰ ἑαυτῶν εἰσὶ σοι δίκαι μεταλλικαί. ἀλλ' οὐ δίκαιον. φέρε γάρ, ὅστις ἂν μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως

πρίηται, τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους, καθ' οὓς καὶ διδόναι καὶ λαμβάνειν πᾶσι προσήκει δίκας, ἐν ταῖς μεταλλικαῖς δικάσεται, ἐὰν δανείσῃται παρὰ τοῦ τι, ἂν κακῶς ἀκούσῃ; ἂν πληγὰς λάβῃ; ἂν κλοπὴν ἐγκαλῇ; ἂν προεισφορὰν μὴ κομίζῃται; ἂν ὅλως ἄλλο τι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ τὰς μεταλλικὰς εἶναι δίκας τοῖς κοινωνοῦσι μετάλλου καὶ τοῖς εἰς ἕτερον συντρήσασιν καὶ ὅλως τοῖς ἐργαζομένοις τὰ μέταλλα καὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ τι ποιοῦσι, τῷ δὲ δανείσαντι Πανταινέτῳ, καὶ ταυτ' ἀπειληφότι γλίσχρως καὶ μόλις παρὰ τούτου, οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφενκτέον, οὐδ' ἐγγύς.

CXLVII.

A DISPUTE ABOUT A WATERCOURSE.

Ἄξιον δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὧν εἶρηκε Καλλικλῆς ἀκούσαι. καὶ σκέψασθε πρῶτον μὲν εἴ τις ὑμῶν ἐόρακεν ἢ ἀκήκοε πώποτε παρ' ὁδὸν χαράδραν οὔσαν. οἶμαι γὰρ ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ μηδεμίαν εἶναι. τοῦ γὰρ ἔνεκα, ὃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δημοσίας ἔμελλε βαδιεῖσθαι φερόμενον, τούτῳ διὰ τῶν ἰδίων χωρίων χαράδραν ἐποίησέ τις; ἔπειτα τίς ἂν ὑμῶν εἴτ' ἐν ἀγρῷ νῆ Δί' εἴτ' ἐν ἄστει τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ρέον ὕδωρ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὴν οἰκίαν δέξαιτ' ἂν αὐτοῦ; ἀλλ' οὐκ αὐτὸ τοῦναντίον, καὶν βιάσῃται ποτε, ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν; οὗτος τοίνυν ἀξιοῖ με ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ εἰσδεξάμενον εἰς τὸ ἑμαυτοῦ χωρίον, ὅταν τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον, πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξαγαγεῖν. οὐκοῦν πάλιν ὁ μετὰ τοῦτόν μοι γεωργῶν τῶν γειτόνων ἐγκαλεῖ· τὸ γὰρ ὑπὲρ τούτου δίκαιον δῆλον ὅτι κακείνοις ὑπάρξει πᾶσι λέγειν. ἀλλὰ μὴν εἴ γε εἰς τὴν ὁδὸν ὀκνήσω τὸ ὕδωρ ἐξάγειν, ἢ που σφόδρα θαρρῶν εἰς τὸ τοῦ πλησίον χωρίον ἀφείην ἂν. ὅπου γὰρ δίκας ἀτιμήτους φεύγω διότι τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ρέον ὕδωρ εἰς τὸ τούτου χωρίον διέπεσε, τί πείσομαι πρὸς Διὸς ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ ἐμοῦ τοῦ ὕδατος εἰσπεσόντος βλαπτομένων; ὅπου δὲ μήτ' εἰς τὴν ὁδὸν μήτ'

εἰς τὰ χωρία ἀφείναι μοι τὸ ὕδωρ ἐξέσται δεξαμένῳ, τί λοιπόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς θεῶν; οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ προσαναγκάσει.

CXLVIII.

A CHARGE OF SCUTTling A VESSEL.

Ζηνόθεμις γὰρ οὕτοσι ὧν ὑπηρέτης Ἦγεστράτου τοῦ ναυκλήρου, ὃν καὶ αὐτὸς ἔγραψεν ἐν τῷ ἐγκλήματι ὡς ἐν τῷ πελάγει ἀπώλετο (πῶς δ', οὐ προσέγραψεν, ἀλλ' ἐγὼ φράσω) ἀδίκημα τοιουτονὶ μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο. χρήματα ἐν ταῖς Συρακούσαις ἐδανείζετο οὗτος καὶ ἐκείνος. ὠμολόγει δ' ἐκείνος μὲν πρὸς τοὺς τούτῳ δανείζοντας, εἴ τις ἔροιτο, ἐνεῖναι σῖτον ἐν τῇ νηὶ τούτῳ πολύν, οὕτοσι δὲ πρὸς τοὺς ἐκείνῳ τὸν γόμον οἰκέειν ἔχειν αὐτὸν τῆς νεώς· ὧν δὲ ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δ' ἐπιβάτης, ἐπιστεύοντο εἰκότως ἅ περὶ ἀλλήλων ἔλεγον. λαμβάνοντες δὲ τὰ χρήματα οἴκαδε ἀπέστελλον εἰς τὴν Μασσαλίαν, καὶ οὐδὲν εἰς τὴν ναὺν εἰσέφερον. οὕτων δὲ τῶν συγγραφῶν, ὥσπερ εἰώθασιν ἅπασαι, σωθείσης τῆς νεώς ἀποδοῦναι τὰ χρήμαθ', ἵν' ἀποστερήσαιεν τοὺς δανείσαντας, τὴν ναὺν καταδύσαι ἐβουλεύσαντο. ὁ μὲν οὖν Ἦγέστρατος, ὡς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπήραν δυδὴν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν, καταβάς τῆς νυκτὸς εἰς κοίλῃν ναὺν διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. οὕτοσι δ', ὡς οὐδὲν εἰδώς, ἄνω μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν διέτριβεν. ψόφου δὲ γενομένου αἰσθάνονται οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὅτι κακόν τι ἐν κοίλῃ νηὶ γίγνεται, καὶ βοηθοῦσι κάτω. ὡς δ' ἡλίσκετο ὁ Ἦγέστρατος καὶ δίκην δώσειν ὑπέλαβε, φεύγει καὶ διωκόμενος ρίπτει αὐτὸν εἰς τὴν θάλατταν, διαμαρτῶν δὲ τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι ἀπεπνίγη. ἐκείνος μὲν οὖν οὕτως, ὥσπερ ἄξιός ἦν, κακὸς κακῶς ἀπώλετο, ἅ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός. οὕτοσι δ' ὁ κοινὸν αὐτοῦ καὶ συνεργὸς τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐν τῷ πλοίῳ παρὰ τὰδίκηματα, ὡς οὐδὲν εἰδώς, ἀλλ' ἐκπεπληγμένος καὶ αὐτός, ἔπειθε τὸν πωρέα καὶ τοὺς ναύτας εἰς τὸν λέμβον ἐκβαίνειν καὶ ἐκλιπεῖν τὴν ναὺν τὴν ταχίστην, ὡς ἀνελπίστου

τῆς σωτηρίας οὔσης καὶ καταδυσομένης τῆς νεὸς αὐτίκα μάλα, ἵν', ὅπερ διανοήθησαν, τοῦτ' ἐπιτελεσθεῖη καὶ ἡ ναὺς ἀπόλοιτο καὶ τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν.

AESCHINES.

(389—314 B.C.)

CXLIX.

DEMOSTHENES AND HIS FELLOW-AMBASSADORS.

Πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβων ὄντων, ἐνδεκάτου δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ἀπὸ τῶν συμμάχων, οὐδεὶς αὐτῷ συσσιτεῖν, ὅτ' ἐξῆμιν ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὐδ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβουλευκότα. περὶ μὲν οὖν τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδοῦ οὐκ ἐγένετο μνεία· οὔτε γὰρ τὸ ψήφισμα τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλ' ἀπολαβεῖν μόνον τοὺς ὅρκους καὶ ἄλλ' ἅττα, οὔτ' ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο τῶν περὶ Κερσοβλέπτῃν ἤδη γεγεννημένων, ὡς ἀρτίως ἠκούσατε, οὔθ' οὗτος οὐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται καὶ κατηγορεῖν οὐδὲν ἀληθὲς ἔχων τερατεύεται. συνηκολούθουν δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο στρωματόδεσμα φέροντες· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίου. ὥστε τοὺς συμπρέσβεις ἀναμιμνήσκεισθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτοῦ· ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη δι' αἰσχρουργίαν τινὰ καὶ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος καὶ δεκαταλάντους δίκας ἐκάστῳ τῶν ἐπιτρόπων λαγχάνων Ἀργᾶς ἐκλήθη, ἀνὴρ δὲ γενόμενος προσείληφε τὴν τῶν πονηρῶν κοινὴν ἐπωνυμίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο δὲ λυσόμενος τοὺς αἰχμαλώτους, ὡς ἔφη καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἶρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτραπραξάμενον, ἀκούων δὲ τῶν ἐκείνου φίλων ἀπάντων, ὅτι καὶ τοὺς λοιπούς, ἐὰν εἰρήνῃ γένηται, ἀφήσει, πολλῶν δ' ἡτυχηκότων τάλαντον φέρων, ἐνὸς ἀνδρός, οὐδὲ τούτου λίαν εὐπόρου, ἱκανὰ λύτρα.

CL.

**ÆSCHINES TURNS THE WRATH OF THE AMPHICTYONES
AGAINST THE AMPHISSIAN LOCRIANS.**

Τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἔτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμοῦ, ἐπειδὴ ποτε ἀπηλλάγην καὶ μετέστην ἐκ τοῦ συνεδρίου, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν οὐκέτι περὶ τῶν ἀσπίδων, ὥς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τῶν Ἀμφισσέων τιμωρίας. ἤδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης προελθὼν ὁ κῆρυξ ἀνείπε, Δελφῶν ὅσοι ἐπὶ δίετες ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἤκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔχοντας ἅμα καὶ δικέλλας πρὸς τὸ Θυτείον ἐκεῖ καλούμενον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κῆρυξ ἀνηγόρευε τοὺς ἱερομνήμονας καὶ πυλαγόρους ἤκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας τῷ θεῷ καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ. „ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐναγῆς ἔσται καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος.“ τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἤκομεν ἔωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, ἐξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἤκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεῖ· καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι.

HYPERIDES.

(About 380—322 B.C.)

CLI.

DEFENCE OF EUXENIPPUS.

Νῆ Δία, τὰ γὰρ πεπραγμένα αὐτῷ δεινὰ ἐστὶ καὶ ἄξια θανάτου, ὥς σὺ λέγεις ἐν τῇ κατηγορίᾳ. σκέψασθε δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καθ' ἐν ἑκαστον αὐτῶν ἐξετάζοντες. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίπῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλινῆναι εἰς τὸ ἱερόν, οὗτος δὲ κοιμηθεὶς ἐνύπνιον φησιν ἰδεῖν, ὃ τῷ δήμῳ ἀπαγγεῖλαι. τοῦτ' εἰ μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι καὶ ὁ

εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον, τί καὶ ἀδικεῖ, ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε ταῦτ' ἐξαγγείλας πρὸς Ἀθηναίους; εἰ δὲ ὥσπερ νυνὶ λέγεις, ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ καὶ χαριζόμενόν τισι μὴ τάληθῇ ἀπηγγελέκναι τῷ δῆμῳ οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε πρὸς τὸ ἐνύπνιον γράφειν, ἀλλ', ὅπερ ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων εἶπεν, εἰς Δελφοὺς πέμψαντα πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν· σὺ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησας, ψήφισμα δ' αὐτοτελὲς ἔγραψας κατὰ δυοῖν φυλαῖν οὐ μόνον ἀδικώτατον ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτὸ ἐαυτῷ· δι' ὅπερ ἤλως παρανόμων, οὐ δι' Εὐξένιππον.

CLII.

CONSOLATION FOR THOSE FALLEN IN BATTLE.

Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται, ἀλλ' ἡ φύσις ἐκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα τὸν ὀρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. "Ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον καὶ μεμνήσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν. Εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν εὐδαίμονές τε γεγονάσι κατὰ πάντα. "Ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. "Ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν ἢ τῆς πατρίδος εὐνοία ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. Πρὸς δὲ τούτοις εἰ μὲν ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. Εἰ δ' ἐστὶν αἴσθησις ἐν Αἰδοῦ καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἰκὸς τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

OTHER PROSE.

ARISTOTLE.

(384—322 B.C.)

CLIII.

CHARACTER OF OLD MEN.

Οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ παρηκμακότες σχεδὸν ἐν τῶν ἐναντίων τούτοις τὰ πλείστα ἔχουσιν ἥθη· διὰ γὰρ τὸ πολλὰ ἔτη βεβιωκέναι καὶ πλείω ἐξηπατήσθαι καὶ ἡμαρτηκέναι, καὶ τὰ πλείω φαῦλα εἶναι τῶν πραγμάτων, οὔτε διαβεβαιοῦνται οὐδέν, ἡττόν τε ἄγαν ἅπαντα ἢ δεῖ. καὶ οἴονται, ἴσασι δ' οὐδέν. καὶ ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν αἰὲ τὸ ἴσως καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν οὕτω, παγίως δ' οὐδέν. καὶ κακοήθεις εἰσίν· ἔστι γὰρ κακοήθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν πάντα. ἔτι δὲ καχύποπτοί εἰσι διὰ τὴν ἀπιστίαν, ἄπιστοι δὲ δι' ἐμπειρίαν. καὶ οὔτε φιλοῦσι σφόδρα οὔτε μισοῦσι διὰ ταῦτα, ἀλλὰ κατὰ τὴν Βίαντος ὑπόθεσιν καὶ φιλοῦσιν ὥς μισήσοντες καὶ μισοῦσιν ὥς φιλήσοντες. καὶ μικρόψυχοι διὰ τὸ τεταπεινώσθαι ὑπὸ τοῦ βίου· οὐδενὸς γὰρ μεγάλου οὐδὲ περιττοῦ, ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμοῦσιν. καὶ ἀνελεύθεροι· ἐν γάρ τι τῶν ἀναγκαίων ἢ οὐσία, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἴσασιν ὥς χαλεπὸν τὸ κτήσασθαι καὶ ῥάδιον τὸ ἀποβαλεῖν. καὶ δειλοὶ καὶ πάντα προφοβητικοί· ἐναντίως γὰρ διάκεινται τοῖς νέοις· κατεψυγμένοι γάρ εἰσιν, οἱ δὲ θερμοί. ὥστε προωδοποίηκε τὸ γῆρας τῇ δειλίᾳ· καὶ γὰρ ὁ φόβος κατὰψυξίς τις ἐστίν. καὶ φιλόζωοι, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ διὰ τὸ τοῦ ἀπόντος εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ οὗ δὲ ἐνδεεῖς, τούτου μάλιστα ἐπιθυμεῖν. καὶ φίλαυτοι μᾶλλον ἢ δεῖ· μικροψυχία γάρ τις καὶ αὕτη. καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ζῶσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ καλόν, μᾶλλον ἢ δεῖ, διὰ τὸ φίλαυτοι εἶναι· τὸ μὲν γὰρ συμφέρον αὐτῷ ἀγαθόν ἐστι, τὸ δὲ καλὸν ἀπλῶς. καὶ ἀναίσχυντοι μᾶλλον ἢ αἰσχυντηλοί· διὰ γὰρ τὸ μὴ φροντίζειν ὁμοίως τοῦ καλοῦ

καὶ τοῦ συμφέροντος ὀλιγοῦσι τοῦ δοκεῖν. καὶ δυσέλπιδες διὰ τὴν ἐμπειρίαν· τὰ γὰρ πλείω τῶν γιγνομένων φαῦλά ἐστιν· ἀποβαίνει γοῦν τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον· καὶ ἔτι διὰ τὴν δειλίαν. καὶ ζῶσι τῇ μνήμῃ μᾶλλον ἢ τῇ ἐλπίδι· τοῦ γὰρ βίου τὸ μὲν λοιπὸν ὀλίγον τὸ δὲ παρεληλυθὸς πολὺ, ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐλπίς τοῦ μέλλοντος ἡ δὲ μνήμη τῶν παροιχομένων. ὅπερ αἴτιον καὶ τῆς ἀδολεσχίας αὐτοῖς· διατελοῦσι γὰρ τὰ γενόμενα λέγοντες· ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἡδοναί.

CLIV.

DRAMATIC REPRESENTATION SHOULD BE VIVID.

Δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὁμμάτων τιθέμενον· οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα ὁρῶν, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς πραττομένοις, εὗρισκοι τὸ πρέπον, καὶ ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία. σημεῖον δὲ τούτου ὁ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ· ὁ γὰρ Ἀμφιάραος ἐξ ἱεροῦ ἀνῆει, ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, δυσχερανάντων τούτο τῶν θεατῶν. ὅσα δὲ δυνατόν, καὶ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον. πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσι, καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος καὶ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφοῦς ἡ ποιητικὴ ἐστὶν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐξεταστικοί εἰσι.

CLV.

THE LIFE OF CONTEMPLATION.

Ὁ δὲ τοιοῦτος ἂν εἴη βίος κρείττων, ἢ κατὰ ἄνθρωπον· οὐ γὰρ ἡ ἄνθρωπος ἐστὶν, οὕτως βιώσεται, ἀλλ' ἡ θεῖον τι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει· ὅσῳ δὲ διαφέρει τούτο τοῦ συνθέτου, τοσούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. εἰ δὲ θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὁ κατὰ τούτον βίος θεῖος πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον. Οὐ χρὴ δὲ κατὰ τοὺς παραινοῦντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα, οὐδὲ θνητὰ τὸν θνητόν,

ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ἀθανατίζειν, καὶ πάντα ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ· εἰ γὰρ καὶ τῷ ὄγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ τιμιότητι πολὺ μᾶλλον πάντων ὑπερέχει. δόξειε δ' ἂν καὶ εἶναι ἕκαστος τοῦτο, εἴπερ τὸ κύριον καὶ ἄμεινον· ἄτοπον οὖν γίνοιτ' ἂν, εἰ μὴ τὸν αὐτοῦ βίον αἰροῖτο, ἀλλὰ τινος ἄλλου. τὸ λεχθέν τε πρότερον ἀρμόσει καὶ νῦν· τὸ γὰρ οἰκεῖον ἐκάστῳ τῇ φύσει, κράτιστον καὶ ἥδιστόν ἐστιν ἐκάστῳ· καὶ τῷ ἀνθρώπῳ δὴ ὁ κατὰ τὸν νοῦν βίος, εἴπερ τοῦτο μάλιστα ἀνθρώπος· οὗτος ἄρα καὶ εὐδαιμονέστατος.

CLVI.

WHAT CONSTITUTES A STATE.

Ἡ μὲν οὖν ἐπιπολαιότης τῆς ἀπορίας ζήτησις περὶ τὸν τόπον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐστίν· ἐνδέχεται γὰρ διαφευχθῆναι τὸν τόπον καὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς μὲν ἕτερον τοὺς δ' ἕτερον οἰκῆσαι τόπον· ταύτην μὲν οὖν πραοτέραν θετέον τὴν ἀπορίαν· πολλαχῶς γὰρ τῆς πόλεως λεγομένης ἐστὶ πως εὐμάρεια τῆς τοιαύτης ζητήσεως. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τὸν αὐτὸν τόπον κατοικούντων ἀνθρώπων πότε δεῖ νομίζειν μίαν εἶναι τὴν πόλιν. οὐ γὰρ δὴ τοῖς τεύχεσιν· εἴη γὰρ ἂν Πελοποννήσῳ περιβαλεῖν ἐν τεῖχος. τοιαύτη δ' ἴσως ἐστὶ καὶ Βαβυλὼν καὶ πάντα ἣτις ἔχει περιγραφὴν μᾶλλον ἔθνους ἢ πόλεως· ἥς γέ φασιν ἐαλωκυίας τρίτην ἡμέραν οὐκ αἰσθέσθαι τι μέρος τῆς πόλεως. ἀλλὰ περὶ μὲν ταύτης τῆς ἀπορίας εἰς ἄλλον καιρὸν χρήσιμος ἢ σκέψις· περὶ γὰρ μεγέθους τῆς πόλεως, τό τε πόσον καὶ πότερον ἔθνος ἐν ἡ πλείω συμφέρει, δεῖ μὴ λανθάνειν τὸν πολιτικόν· ἀλλὰ τῶν αὐτῶν κατοικούντων τὸν αὐτὸν τόπον, πότερον ἔως ἂν ἡ τὸ γένος ταῦτο τῶν κατοικούντων, τὴν αὐτὴν εἶναι φατέον πόλιν, καίπερ αἰὲ τῶν μὲν φθειρομένων τῶν δὲ γινομένων, ὥσπερ καὶ ποταμοὺς εἰώθαμεν λέγειν τοὺς αὐτοὺς καὶ κρήνας τὰς αὐτάς, καίπερ αἰὲ τοῦ μὲν ἐπιγινομένου νάματος τοῦ δ' ὑπεξιόντος, ἢ τοὺς μὲν ἀνθρώπους φατέον εἶναι τοὺς αὐτοὺς διὰ τὴν τοιαύ-

την αἰτίαν, τὴν δὲ πόλιν ἑτέραν; εἴπερ γὰρ ἐστὶ κοινωνία τις ἢ πόλις, ἔστι δὲ κοινωνία πολιτῶν πολιτεία, γιγνομένης ἑτέρας τῇ εἶδει καὶ διαφερούσης τῆς πολιτείας ἀναγκαῖον εἶναι δόξειεν ἂν καὶ τὴν πόλιν εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν, ὥσπερ γε καὶ χορὸν ὅτε μὲν κωμικὸν ὅτε δὲ τραγικὸν ἕτερον εἶναί φαμεν, τῶν αὐτῶν πολλάκις ἀνθρώπων ὄντων. ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην κοινωνίαν καὶ σύνθεσιν ἑτέραν, ἂν εἶδος ἕτερον ἢ τῆς συνθέσεως, οἶον ἁρμονίαν τῶν αὐτῶν φθόγγων ἑτέραν εἶναι λέγομεν, ἂν ὅτε μὲν ἢ Δώριος ὅτε δὲ Φρύγιος. εἰ δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, φανερόν ὅτι μάλιστα λεκτέον τὴν αὐτὴν πόλιν εἰς τὴν πολιτείαν βλέποντας· ὄνομα δὲ καλεῖν ἕτερον ἢ ταῦτόν ἐξέστι καὶ τῶν αὐτῶν κατοικούντων αὐτὴν καὶ πάνπαν ἑτέρων ἀνθρώπων. εἰ δὲ δίκαιον διαλύειν ἢ μὴ διαλύειν, ὅταν εἰς ἑτέραν μεταβάλλῃ πολιτείαν ἢ πόλις, λόγος ἕτερος.

CLVII.

THE DISCOVERY OF TRUTH.

Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδίᾳ. σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως μηδένα δύνασθαι τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντως ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα μὲν ἢ μηδὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροισζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. ὥστ' εἴπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροιμιαζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; ταύτῃ μὲν ἂν εἴῃ ῥαδία· τὸ δ' ὅλον τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. ὥσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιόν ἐστιν αὐτῆς. ὥσπερ γὰρ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς τὸ φέγγος ἔχει τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ὅν ἂν τις κοινώσαιτο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιπολαιότερως ἀποφνηαμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι συνεβάλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν προήσκησαν ἡμῶν. εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ

ἐγένετο, πολλήν ἂν μελοποιίαν οὐκ εἴχομεν· εἰ δὲ μὴ Φρῦνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγένετο. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τῶν περὶ τῆς ἀληθείας ἀποφηναμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφамέν τινας δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι τούτους αἴτιοι γεγόνασιν.

THEOPHRASTUS.

(*Flor. 322 B.C.*)

CLVIII.

THE SUPERSTITIOUS MAN.

Ἀμέλει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν ἂν εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον· ὁ δὲ δεισιδαίμων τοιοῦτός τις, οἷος ἐπὶ κρήνῃ ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιρρανάμενος ἀπὸ ἱεροῦ, δάφνην εἰς τὸ στόμα λαβὼν, οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. Καὶ τὴν ὁδὸν ἔαν παραδράμῃ γαλῇ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ. Καὶ ἔαν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔαν μὲν παρείαν, Σαβάζιον καλεῖν, ἔαν δὲ ἱερόν, ἐνταῦθα ἱερόν εὐθὺς ἰδρύσασθαι. Καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παρῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν, καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. Καὶ ἔαν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν, ἐρωτᾷν, τί χρὴ ποιεῖν· καὶ ἔαν ἀποκρίνηται αὐτῷ, ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, μὴ προσέχειν τούτοις, ἀλλ' ἀποτραπεῖς ἐκθύσασθαι. Καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθᾶραι δεινός, Ἐκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγονέναι· κἂν γλαυῆς βαδίζοντος αὐτοῦ ταραττήται, εἴπας, Ἀθῆνα κρείττων! παρελθεῖν οὕτω· καὶ οὔτε μνήματι ἐπιβῆναι, οὔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, οὔτε ἐπὶ λεχῶ ἐθέλῃσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ μиаίνεσθαι συμφέρον αὐτῷ φῆσαι εἶναι. Καὶ ταῖς τετάρταις δὲ καὶ ταῖς ἐβδομάταις προστάξας οἶνον εἶψιν τοῖς ἔνδον, ἐξελθὼν ἀγοράσαι μυρσίνας, λιβανωτόν, πόπανα· καὶ εἰσελθὼν εἴσω στεφανοῦν τοὺς Ἑρμαφροδίτους ὅλην τὴν ἡμέραν. Καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντις, πρὸς

τοὺς ὀρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων τίνι θεῷ ἢ θεᾷ εὐχεσθαι δεῖ. Καὶ τελεσθησόμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός. ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἢ γυνή, μετὰ τῆς τιτθῆς καὶ τῶν παίδων· καὶ τῶν περιρραينوμένων ἀπὸ θαλάττης ἐπιμελῶς δόξειεν ἂν εἶναι. Κἂν ποτε ἐπίδῃ σκοροδῶν ἐστιώμενον τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι, καὶ ἱερείας καλέσας, σκύλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶραι· μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι.

POLYBIUS.

(About 204—122 B.C.)

CLIX.

THE VALUE OF HISTORY.

"Ἐνιοι δὲ τῶν ἀκρίτως τὰ τοιαῦτα θεωμένων τάχ' ἂν φήσαιεν ἡμᾶς οὐκ ἀναγκαίως ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων λόγους. ἐγὼ δ', εἰ μὲν τις ὑπέιληφε πρὸς πᾶσαν περίστασιν αὐτάρκης ὑπάρχειν, καλὴν μὲν, οὐκ ἀναγκαίαν δ' ἴσως φήσαιμ' ἂν εἶναι τὴν τῶν προγεγονότων ἐπιστήμην· εἰ δὲ μηδεὶς ἂν μήτε περὶ τῶν κατ' ἰδίαν μήτε περὶ τῶν κοινῶν τολμήσαι τοῦτ' εἰπεῖν ἄνθρωπος ὢν, διὰ τό, κἂν κατὰ τὸ παρὸν εὐτυχῇ, τὴν γε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα μηδέποτ' ἂν εὐλόγως βεβαιώσασθαι μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων, οὐ μόνον καλὴν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀναγκαίαν εἶναί φημι διὰ ταῦτα τὴν τῶν παρεληλυθότων ἐπίγνωσιν. πῶς γὰρ ἂν εἴτε αὐτὸς ἀδικούμενός τις ἢ τῆς πατρίδος ἀδικουμένης βοηθοὺς εὖροι καὶ συμμάχους, εἴτε κτήσασθαι τι καὶ προκατέρξασθαι σπουδάζων τοὺς συνεργήσοντας αὐτῷ παρορμήσαι πρὸς τὰς ἐπιβολάς; πῶς δ' ἂν εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις τοὺς βεβαιώσοντας τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν καὶ διαφυλάσσοντας τὴν κατάστασιν παροξύναι δικαίως, εἰ μηδὲν εἰδεῖν τῆς τῶν προγεγονότων περὶ ἐκάστους ὑπομνήσεως;

πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν αἰεί πως ἄρμοζόμενοι καὶ συνυποκρι-
νόμενοι τοιαῦτα καὶ λέγουσι καὶ πράττουσι πάντες ὥστε
δυσθεώρητον εἶναι τὴν ἐκάστου προαίρεσιν καὶ λίαν ἐν
πολλοῖς ἐπισκοτεῖσθαι τὴν ἀλήθειαν. τὰ δὲ παρεληλυθότα
τῶν ἔργων, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνοντα τὴν δοκι-
μασίαν, ἀληθινῶς ἐμφαίνει τὰς ἐκάστων αἱρέσεις καὶ διαλή-
ψεις, καὶ δηλοῖ παρ' οἷς μὲν χάριν, εὐεργεσίαν, βοήθειαν
ἡμῖν ὑπάρχουσιν, παρ' οἷς δὲ τὰναντία τούτων. ἐξ ὧν καὶ
τὸν ἐλεήσοντα καὶ τὸν συνοργιζόμενον, ἔτι δὲ τὸν δικαιοῦ-
σοντα, πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλῶν εὐρεῖν ἔστιν· ἅπερ ἔχει
μεγίστας ἐπικουρίας καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν ἀνθρώπινον
βίον. διόπερ οὐχ οὕτως ἔστι φροντιστέον τῆς αὐτῶν τῶν
πράξεων ἐξηγήσεως, οὔτε τοῖς γράφουσιν οὔτε τοῖς ἀναγι-
γνώσκουσι τὰς ἱστορίας, ὥς τῶν πρότερον καὶ τῶν ἅμα καὶ
τῶν ἐπιγιγνομένων τοῖς ἔργοις. ἱστορίας γὰρ εἰς ἀφέλη τις
τὸ διὰ τί καὶ πῶς καὶ τίνος χάριν ἐπράχθη τὸ πραχθὲν καὶ
πότερα εὐλογον ἔσχε τὸ τέλος, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς
ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δὲ οὐ γίγνεται, καὶ παραντίκα μὲν
τέρπει, πρὸς δὲ τὸ μέλλον οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ παράπαν.

CLX.

CHARACTER OF ARATUS.

Ἄρατος γὰρ ἦν τὰ μὲν ἅλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγμα-
τικὸν τρόπον· καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ στέξει τὸ
κριθὲν δυνατός, καὶ μὴν ἐνεγκεῖν τὰς πολιτικὰς διαφορὰς
πρῶως καὶ φίλους ἐνδήσασθαι καὶ συμμάχους προσλαβεῖν
οὐδενὸς δεύτερος, ἔτι δὲ πράξεις, ἀπάτας, ἐπιβουλὰς συστή-
σασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
διὰ τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τόλμης, δεινότητος. ἐναργῇ
δὲ τῶν τοιούτων μαρτύρια καὶ πλείω μὲν, ἐκφανέστατα δὲ
τοῖς ἱστορηκόσι κατὰ μέρος περὶ τε τῆς Σικυῶνος καὶ Μαντι-
νείας καταλήψεως καὶ περὶ τῆς Αἰτωλῶν ἐκ τῆς Πελληνέων
πόλεως ἐκβολῆς, τὸ δὲ μέγιστον, περὶ τῆς εἰς Ἀκροκόρινθον

πράξεως. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος, ὅτε τῶν ὑπαίθρων ἀντιποιήσασθαι βουλευθείη, νωθρὸς μὲν ἐν ταῖς ἐπινοαῖς, ἄτολμος δ' ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, ἐν ᾧψει δ' οὐ μένων τὸ δεινόν. διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, καὶ τῇδέ πη τοῖς πολεμίοις αἰεί ποτ' ἦν εὐχέρωτος. οὕτως αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσιν τι πολυειδές, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς, ὥστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τοῖς διαφέρουσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ μὲν εὐφυῶς ἔχειν, πρὸς ἃ δὲ ἐναντίως, ἀλλὰ καὶ περὶ τινὰ τῶν ὁμοειδῶν πολλάκις τὸν αὐτὸν καὶ συνετώτατον εἶναι καὶ βραδύτατον, ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλότατον. οὐ παράδοξα ταῦτά γε, συνήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βουλομένοις συνεφίστάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγίαις εἰσὶ τολμηροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκαταστάσεις, οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὄπλα καὶ πολεμίους ἀγενεῖς, καὶ τῆς πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί, κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι. Θετταλῶν γοῦν ἱππεῖς κατ' Ἴλην μὲν καὶ φαλαγγηδὸν ἀνυπόστατοι, χωρὶς δὲ παρατάξεως πρὸς καιρὸν καὶ τόπον κατ' ἄνδρα κινδυνεύουσαι δύσχρηστοι καὶ βραδεῖς. Αἰτωλοὶ δὲ τούτων τάναντία. Κρήτες δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πρὸς μὲν ἐνέδρας καὶ ληστείας καὶ κλοπὰς πολεμίων καὶ νυκτερινὰς ἐπιθέσεις καὶ πάσας τὰς μετὰ δόλου καὶ κατὰ μέρος χρείας ἀνυπόστατοι, πρὸς δὲ τὴν ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον φαλαγγηδὸν ἔφοδον ἀγενεῖς καὶ πλάγιοι ταῖς ψυχαῖς. Ἀχαιοὶ δὲ καὶ Μακεδόνες τάναντία τούτων. ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι χάριν τοῦ μὴ διαπιστεῖν τοὺς ἀναγιγνώσκοντας τοῖς λεγομένοις, ἐάν που περὶ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν ἐναντίας ἀποφάσεις ποιῶμεθα περὶ τὰ παραπλήσια τῶν ἐπιτηδευμάτων.

CLXI.

THE RHODIANS PROFIT BY CALAMITY.

Ῥόδιοι δὲ κατὰ τοὺς προειρημένους καιροὺς ἐπειληγμένοι τῆς ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὸν σεισμὸν τὸν γενόμενον παρ' αὐτοῖς

βραχεὶ χρόνῳ πρότερον, ἐν ᾧ συνέβη τὸν τε κολοσσὸν τὸν μέγαν πεσεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν τειχῶν καὶ τῶν νεωρίων, οὕτως ἐχειρίζον νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς τὸ γεγονὸς ὡς μὴ βλάβης, διορθώσεως δὲ μᾶλλον, αὐτοῖς αἴτιον γενέσθαι τὸ σύμπτωμα. τοσοῦτον ἄγνοια καὶ ῥαθυμία διαφέρει παρ' ἀνθρώποις ἐπιμελείας καὶ φρονήσεως περὶ τε τοὺς κατ' ἰδίαν βίους καὶ τὰς κοινὰς πολιτείας, ὥστε τοῖς μὲν καὶ τὰς ἐπιτυχίας βλάβην ἐπιφέρειν, τοῖς δὲ καὶ τὰς περιπετείας ἐπανορθώσεως γίγνεσθαι παραιτίας. οἱ γοῦν Ῥόδιοι τότε παρὰ τὸν χειρισμὸν τὸ μὲν σύμπτωμα ποιοῦντες μέγα καὶ δεινόν, αὐτοὶ δὲ σεμνῶς καὶ προστατικῶς κατὰ τὰς πρεσβείας χρώμενοι ταῖς ἐντεύξεσι καὶ ταῖς κατὰ μέρος ὁμιλίαις, εἰς τοῦτ' ἤγαγον τὰς πόλεις, καὶ μάλιστα τοὺς βασιλεῖς, ὥστε μὴ μόνον λαμβάνειν δωρεὰς ὑπερβαλλούσας, ἀλλὰ καὶ χάριν προσοφείλειν αὐτοῖς τοὺς διδόντας. Ἰέρων γὰρ καὶ Γέλων οὐ μόνον ἔδωκαν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἀργυρίου τάλαντα πρὸς τὴν εἰς τὸ ἔλαιον τοῖς ἐν τῷ γυμνασίῳ χορηγίαν, τὰ μὲν παραχρῆμα, τὰ δὲ ἐν χρόνῳ βραχεὶ παντελῶς, ἀλλὰ καὶ λέβητας ἀργυροῦς καὶ βάσεις τούτων καὶ τινὰς ὑδρίας ἀνέθεσαν, πρὸς δὲ τούτοις εἰς τὰς θυσίας δέκα τάλαντα καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν πολιτῶν ἄλλα δέκα, χάριν τοῦ τὴν πᾶσαν εἰς ἑκατὸν τάλαντα γενέσθαι δωρεάν. καὶ μὴν ἀτέλειαν τοῖς πρὸς αὐτοὺς πλοῖζομένοις ἔδοσαν καὶ πεντήκοντα καταπέλτας τριπήχεις. καὶ τελευταῖον τοσαῦτα δόντες, ὡς προσοφείλοντες χάριν, ἔστησαν ἀνδριάντας ἐν τῷ τῶν Ῥοδίων δειγματι, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Συρακοσίων.

